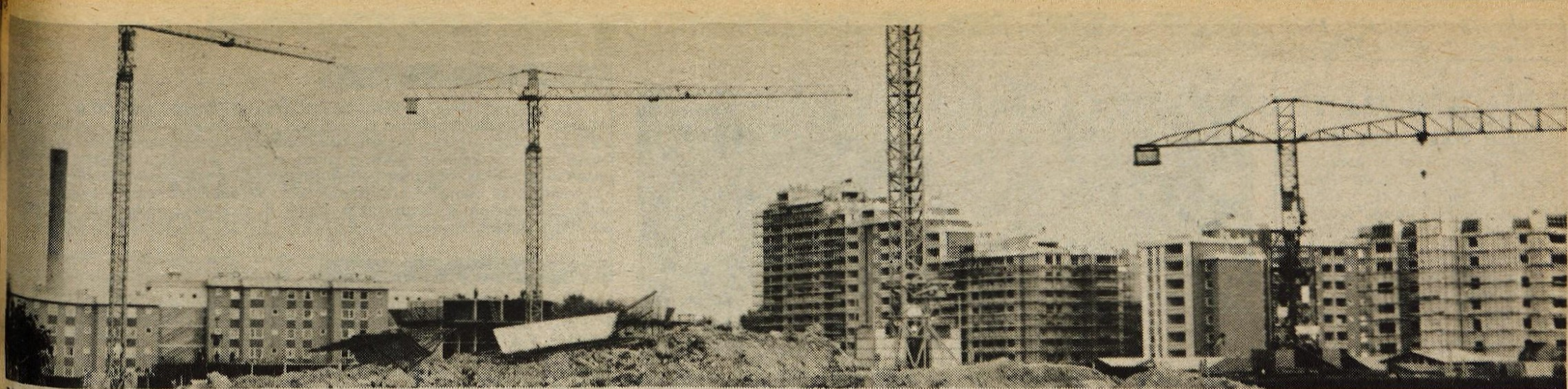

Na Planini pri Kranju raste eno največjih novih stanovanjskih naselij. Foto: F. Perdan

Leto XXIX. Številka 68

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin - Izdaja CP Glas Kranj. Glavni urednik Igor Slavec - Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, torek, 31. 8. 1976
Cena: 2 dinarja

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Novi diplomanti ekonomske fakultete

Kranj, 30. avgusta - V banketni dvorani hotela Creina je dekan ljubljanske ekonomske fakultete dr. Gregor Počkar podelil diplome petnajstim diplomantom prve stopnje. Vsi so študirali ob delu. Študij ekonomije že več let organizira v Kranju ljubljanska ekonomska fakulteta v sodelovanju s kranjsko delavsko univerzo.

Včeraj so podelili diplome že tretji skupini diplomantov. Do sedaj jih je prejelo že 32 študentov. Pričakujejo pa, da bo letošnji jesen diplomiralo na prvi stopnji še najmanj 10 študentov.

Zanimanje za študij ekonomije iz

leta v leto narašča. Zato sta se ekonomska fakulteta in kranjska delavska univerza že lani odločili organizirati tudi študij na drugi stopnji. V preteklem šolskem letu je bilo v tretjem letniku nekaj več kot dvajset študentov, letos pa pričakujejo enak vpis. V vseh letnikih je vpisanih več kot 250 študentov.

Močno je porastel tudi vpis v prvi letnik. Letos se je že vpisalo več kot 50 študentov, vendar vpis še ni končan. Pomembno je tudi to, da je osip zelo majhen in tudi trajanje študija ni dosti daljše od študija na šolah, ki jih obiskujejo redni študenti.

L. B.

Iskrini jubileji

Iskra, pionir naše elektronike in slovenski proizvodni gigant, ki v 65 temeljnih organizacijah združenega dela v Sloveniji združuje 30 tisoč delavcev, letos praznuje 30-letnico. Ta jubilej bodo prihodnji teden še posebno slovesno proslavili v Iskri-Elektromehaniki Kranj. Hkrati pa bodo v Iskri-Mehanizmi Lipnica proslavili 20-letnico in v Iskri-Instrumenti Otoče 15-letnico. Ob jubileju omenjenih treh kolektivov bodo od 6. do 10. septembra različne prireditve.

V ponedeljek, 6. septembra, ob 13.45 bodo v avli Tovarne telekomunikacij na Laborah odprli razstavo likovnih umetnikov Iskre, v sejni sobi tovarne na Laborah pa razstavo fotografij. V torek, 7. septembra, ob 19.30 pa bo v dvorani tovarne telekomunikacij na Laborah koncert Akademskoga pevskega zbora Tone Tomšič iz Ljubljane.

V sredo, 8. septembra, ob 13. uri bo v tovarni Iskra-Mehanizmi v Lipnici zbor delovnega kolektiva ob 20-letnici tovarne s kulturnim programom in otvoritvijo novih proizvodnih prostorov. Ob 17. uri pa bodo v sejni sobi tovarne telekomunikacij na Laborah predvajali filme kino kluba Iskre o delu in življenju Iskrašev.

V četrtek, 9. septembra, ob 12. uri bo zbor delovnega kolektiva Iskra-Instrumenti Otoče s kulturnim programom ob 15-letnici obstoja tovarne, ob 19.30 pa bo v dvorani Tovarne telekomunikacij na Laborah predstava J. Osborna Ozri se v gnevu v izvedbi Akademije za gledališče, radio, film in televizijo.

V petek, 10. septembra, ob 16. uri pa bo v dvorani Tovarne telekomunikacij na Laborah slavnostno zasedanje delavskega sveta Iskre-Elektromehanike ob 30-letnici obstoja tovarne. Poleg kulturnega programa bodo na svečanosti podelili tudi značke jubilarantom.

A. Ž.

Ukrepi zaradi črnih gradenj

RADOVLJICA - Na zadnji seji 19. avgusta je izvršni svet radovljiške občinske skupščine sprejel več ukrepov glede črnih gradenj počitniških hišic. Pripravil je tudi program predvidenih nadaljnjih ukrepov v občini. O tem in pa o poročilih urbanistične inšpekcije, oddelka za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve ter varstvo okolja in o poročilu sodnika za prekrške bodo člani izvršnega sveta občinske skupščine in delegati družbenopolitičnega zbora radovljiške občinske skupščine razpravljali danes (31. avgusta) popoldne na skupni seji.

Glede na poročila in predložene sklepe je moč pričakovati, da bo na skupni seji o črnih gradnjah počitniških hišic v radovljiški občini sprejetih vrsto konkretnih ukrepov.

A. Ž.

Gorenjski brigadirji so letos pomagali graditi cesto in vodovod v Suhi krajini in na Kozjanskem, graditi cesto v Brkinih in obnavljati Posočje. V sklopu ljubljanske brigade pa so se udeležili tudi akcije Morava 76. Na sliki je skupina brigadirjev brigade Kokrškega odreda, ki so sodelovali na delovni akciji Suha krajina 76. - Foto: F. Perdan

Brigadirji so se poslovili

V soboto in v nedeljo so bile sklepne slovesnosti ob zaključku petih delovnih akcij v Sloveniji. Brigadirji so se poslovili v Planini pri Sevnici, v Prevolah v Suhi krajini, v brkinskih Tatrach, v Dornavi pri Ptuj in v Brdicah pri Kožbani. Zvezna akcija Posočje 76 pa se bo iztekla 19. septembra v Zaročiču pri Kobari-du. Hkrati z mladinskimi delovnimi akcijami na slovenskih tleh, so se iztekle tudi druge velike delovne akcije v Jugoslaviji.

V dobrih dveh mesecih je na zveznih in republiških delovnih akcijah v Sloveniji 3.600 brigadirjev premetalo na tisoče kubikov zemlje, položilo več deset kilometrov primarnih vodovodnih cevi, gradilo ceste, kopalno jame za telefonske in električne drogeve ter pomagalo povsod, kjer so bili prebivalci pomoči najbolj potrebni: v Suhi krajini, kožbanskem kotu, Brkinih, v porušnem Posočju in do nedavnega pozabljenem Kozjanskem.

Na zvezni akciji Kozjansko 76 je sodelovalo 800 brigadirjev organiziranih v 18 brigad in specializirani brigadi Rdečega križa. Pri urejanju cest in vodovodov ter drugih delih so postorili za 4,8 milijona dinarjev del, kar je skoraj trikrat več, kot so znašali stroški bivanja brigad na Kozjanskem.

V Tatrach je bil letos sedež republiške mladinske delovne akcije Brkini 76. V štirih izmenah je sodelovalo več kot 500 brigadirjev, ki so opravili več kot 52.500 normativnih ur in naredili nič koliko »udarniških« akcij. Zgradili so 4 km nove ceste, popravili obstoječo cesto in pripravili telefonsko traso. Tudi brigadirji, ki so gradili vodovod v Suhi krajini so v celoti izpolnili obveznost. 580 brigadirjev iz vse Slovenije in iz nekaj pobratenih srbskih občin je položilo in uredilo več kot 10 km primarnega vodovoda, pomagali pa so tudi pri popravilu cest in pripravi terena za napeljavo telefona.

Iztekla se je tudi mladinska delovna akcija Slovenske gorice 76. Mladi iz različnih krajev Slovenije, Srbije in brigadirji iz Zvezne republike Nemčije so pri napeljavi vodovoda opravili delo vredno skoraj dva in pol milijona dinarjev.

V Kožbanskem kotu pa je 320 mladincev skupaj z vojniki gradilo vodovod. Čeprav je bilo delo težko,

saj so vsak drugi meter jarka za vodovod morali izkopati s pomočjo min, so normo presegali za 60 odstotkov. Delo brigadirjev bodo jeseni nadaljevali vojniki.

V nedeljo so se sklenile tudi druge velike zvezne delovne akcije. V mladinskem naselju Bratstvo in enotnost so zaključili zvezno akcijo Kozara 76 v kateri so brigadirji iz vse države gradili športno rekreacijski center. Brigadirji zvezne akcije Kragujevac 76 pa so se spopadli s koritom Lepenice in planirana dela do sobote uspešno opravili.

L. Bogataj

Naročnik:

Ob začetku novega šolskega leta

Pravzaprav bi o poklicnem usmerjanju kazalo pisati ob koncu šolskega leta. Zaradi izrednih težav, ki so jih imeli lanski osmošolci pri vpisovanju v srednje, zlasti štiriletna šole, se bomo ob vprašanju poklicnih odločitev mlade generacije, ki je odrasla osnovni šoli, še enkrat ustavili. Hkrati s prenapolnjenimi srednjimi - štiriletnimi šolami so namreč, srednje - poklicne šole ostajale na pol zasedene. Samo na Gorenjskem je bilo pred enim mesecem v poklicnih šolah še več sto prostih mest, pa tudi nekatere štiriletna šole nimajo vseh klopi polnih.

Premajhen odziv mladih za šolanje na srednjih poklicnih šolah je prav gotovo v prvi vrsti povezan z mišljenjem staršev in s tem tudi mladine, da daljše šolanje oziroma določene šole izobražujejo za poklice, v katerih »ni treba delati«. To se pravi da ni treba fizično delati, da delo ni umazano in, da se dela v »pisarni« in podobno. Zato je postala toliko bolj pomembna šolska vzgoja in poklicno svetovalna dejavnost. Vse kaže, da šole še ne posvečajo poklicni vzgoji takšne pozornosti, kot bi bilo treba. Obiski poklicnih svetovalcev, ki so največkrat omejeni na nekaj testov in pogovorov, prav gotovo ne morejo narediti vsega.

Zato je šolska vzgoja toliko bolj pomembna. Predvsem bi morala v mladih ljudeh vzbuditi zavest, da je vsako delo častno, da je delo temeljni pogoj razvoja in obstoja slehernega posameznika in družbe kot celote. Njena naloga je vzgajati učence, da bodo čutili potrebo za delom, ki bo dajalo njihovem življenju smisel ter jim bo omogočalo družbeno uveljavitev in ugled.

Prav tako bi se morali pri vzgoji in usmerjanju v poklice naslanjati na načelo naše samoupravne družbe, da je osebni dohodek rezultat osebnega dela. To bi pri pravilno oblikovanem podajanju prav gotovo lahko vplivalo na poklicne odločitve. Prav gotovo pa se učenci ne bi toliko odločali za določene poklice, ki trenutno kažejo največjo perspektivo, temveč za tiste, za katere imajo največje sposobnosti in v katerih bodo lahko dobro in tudi z veseljem delali. Več bi bilo potrebno narediti tudi za zagotavljanje možnosti izobraževanja ob delu in omogočiti mladim ljudem, da takoj po končani šoli poklicne smeri izpopolnjujejo svoje znanje.

Seveda pa vsega ne more narediti le šola. Precej sprememb bo potrebnih tudi v sistemu nagrajevanja v delovnih organizacijah. Povsod, izjeme so redke, še vedno največja dela in delovna izobrazba. Prevelike so tudi razlike med kvalificiranimi delavci in tehniki, čeprav imajo slednji le eno leto šole več. Zlasti pa so kvalificirani delavci v slabšem položaju pri napredovanju.

Osnovno boljše nagrajevanje po delu daje tudi nov zakon o združenem delu, katerega osnutek smo že imeli v javni razpravi. V njem piše, da se osebni dohodek delavca oblikuje po rezultatih njegovega dela in po njegovem osebnem prispevku, ki ga je dal s svojim živim delom in gospodarjenjem z družbenimi sredstvi kot s svojim minulim delom, k povečanju dohodka temeljne organizacije v skladu s povečanjem produktivnosti dela. Dokler pa je skoraj tri četrtine osebnega dohodka odvisnega od formalne izobrazbe, delovnega staža kot računskega obračuna za minulo delo in drugih dodatkov, ne moremo govoriti o delitvi po rezultatih dela. Dober kvalificiran delavec lahko s svojim delom več prispeva k dohodku temeljne organizacije kot slab inženir. Vendar zato ne bo bolje nagrajevan. Seveda pa tudi formalne izobrazbe ne gre podcenjevati. Morale pa bi skladno s stopnjo izobrazbe rasti tudi zahtevnosti in odgovornosti.

Odgovor na vprašanja, zakaj se osmošolci težko odločajo za poklicne šole, bi lahko iskali tudi v usmeritvah delavcev, ki se šolajo ob delu. Veliko delavcev, ki že imajo poklicno izobrazbo, se ne odloča za nadaljevanje šolanja oziroma usposabljanja v svojem poklicu, temveč se usmerjajo na razne komercialne, ekonomske, kadrovske in druge podobne poklice, za katere dovolj kadra pride že iz rednih šol. Zakaj, najbrž ni potrebno razglabljati...

Tito sprejel La Pasionario

Predsednik zveze komunistov Jugoslavije Josip Broz Tito je z ženo Jovanko v soboto na otoku Vangi sprejel predsednico komunistične partije Španije Dolores Ibaruri. V daljšem in prijateljskem pogovoru sta predsednika posvetila posebno pozornost aktualnemu razvoju položaja v Španiji in boju naprednih sil za demokratizacijo in družbeni napredek. Ugotovila sta, da je pri tem izrednega pomena legalizacija KP Španije. Pozitivno sta ocenila tudi dosednji razvoj odnosov med obema partijama ter se dogovorila o nadaljnjem razvijanju stikov.

Nafta na Braču?

Zagrebski Naftaplin se pripravlja na vrtanje na otoku Braču. Delati bodo začeli v prvih mesecih prihodnjega leta. Stroje bodo dobili v ZDA. Strokovnjaki Naftaplina ocenjujejo, da bodo vrtnice segale v globino 600 metrov, kar bo najgloblja vrtnica v Jugoslaviji. Dela bodo veljala okoli 60 milijonov dinarjev.

Cementa bo dovolj

Leta 1978 bo začela cementarna v Trbovljah graditi peči za proizvodnjo cementa z zmogljivostjo 1000 ton. Nove peči bodo končane tri leta kasneje in bodo proizvajale milijon ton cementa letno. Cementarne Anhovo pa bodo krile potrebe v Sloveniji do leta 1985. Tako je pričakovati, da tega dragocenega gradbenega materiala ne bo manjkalo.

Brigada iz Srbije

Na zvezni mladinski delovni akciji Posojke 76 je začela delati tudi brigada iz Srbije. Brigada se imenuje Osmi avgust — mladi gradbeniki Srbije. V njej so visokokvalificirani in kvalificirani zidarji, tesarji in električarji.

Dražja svinjina

Zaradi nenehnega pomanjkanja svinjskega mesa, so se predstavniki klavniške industrije odločili, da bodo zvišali vrednost tako imenovane mesne enote svinjskega mesa za 0,60 do 0,70 dinarjev. Tako bo sedaj poprečna odkupna cena, ki jo bodo klavnice plačevale rejcem, znašala 21 dinarjev za kilogram. To pa je še vedno premalo za rentabilno rejo.

Ugodni penzioni

Nekateri hoteli v Poreču in Vrsarju, ki jim je veliko do tega, da bi privabili v takimi imenovani mrtvi sezoni na morje čimveč domačih gostov, so se letos odločili, da bodo povabili upokojece. Cene penzijskih storitev so za upokojece občutno nižje kot za druge goste. V prvi polovici septembra bodo cene penzionov za upokojece v hotelih A kategorije nižje na 105 in v hotelih B kategorije na 85 dinarjev.

Zaprli kmetijski sejem

V soboto so v Gornji Radgoni zaprli štirinajsti pomurski kmetijski sejem. V desetih dneh si ga je ogledalo sto tisoč obiskovalcev, kar je znatno več kot lansko leto. Na njem je razstavljalo prek tristo domačih in tujih proizvajalcev kmetijske mehanizacije in prehrambenih izdelkov.

SPREMENJEN PROMETNI REŽIM NA JESENICAH — Od četrtega, 26. avgusta, je na Jesenicah spremenjen prometni režim. Promet v smeri Kranja poteka po magistralni cesti do gimnazije nato po Cesti Viktorja Kežarja in se ponovno vključi na že rekonstruirani del ceste — Cesto železarjev — pri gostišču Lasan. Na odseku ceste — od križišča Ceste Viktorja Kežarja z Delavsko cesto — je promet enosmeren vse do Gasilskega doma oziroma spodnjega vhoda v Železarno. Promet v smeri Kranjske gore in državne meje teče po sedanji obvoznici, semaforji pa so odstranjeni. Na odseku te ceste je promet enosmeren le na razdalji 600 m — od križišča za Javorniški rovt do začetka naselja Straža. Promet poteka brez zastojev v obeh smereh. — L. M. — Foto: B. B.

Praznik krajevnih skupnosti Gorje

Gorje — Področje Gorij se razteza zahodno od blejske kotline na rahli vzpetini in poprečni nadmorski višini 600 metrov. Raztresene vasi, ki tvorijo današnje krajevno skupnost (kar deset jih je), so položene vse do obronkov mogočnih gozdnih masivov Mežakle, Radovne in Pokljuke. V teh vaseh živi 2800 prebivalcev, ki so povezani s 33 kilometri za zdaj še bolj slabih makadamskih cest.

Med obema vojnama so se prebivalci na tem območju preživljali s kmetijstvom, drvarjenjem in prevozom lesa s Pokljuke in Mežakle.

Redki so bili stalno zaposleni na Kaconovi in Mulejevi žagi (današnja obrata na rečici podjetja LIP Bled). In še bolj redki so bili, ki so delali v kranjski industrijski družbi (KID) oziroma v današnji jeseniški železarni. Posebno hudo in težko je bilo med gospodarsko krizo oziroma od 1929. do 1931. leta, ko so mladi, močni in zdravi fantje delali na cestah izmenično vsak teden le toliko, da so dobili nekaj koruzne moke; denarja pa sploh niso poznali. To so bili časi, ko kmečkih poslopij niso obnavljali in modernizirali.

Bila pa je takrat v Gorjah živahna kulturna in prosvetna dejavnost. Imeli so močno pevsko društvo, tamburaški zbor, dve vrsti odličnih telovadcev, močni igralski skupini, godbo na pihala, gasilsko društvo in planince.

Ob vdoru okupatorja v našo deželo so Gorje dale 26 prvoborcev. Danes jih živi le še pet. Kmalu so se na

tem območju začele partizanske akcije. Nemci pa so izvajali povračilne ukrepe. Eden takšnih povračilnih ukrepov je bil tudi 28. avgusta 1941, ko so Nemci ustrelili pet talcev v Spodnjih Gorjah pod hribčkom Revovce. Ta dan so si v Gorjah izbrali za krajevni praznik. To je bil tudi dan, ki je hkrati pomenil začetek še večjega upora. Mnogo gorjanskih mož in fantov je na primer sodelovalo v znani decembrski vstaji 1941.

Krvni davek, ki so ga Gorje dale za svobodo, je bil velik. 159 žrtev je bilo in od teh jih je 87 padlo v vrstah NOV.

Po vojni, posebno pa v zadnjih letih, se je v Gorjah veliko spremenilo. Že 1964. leta, ravno ob stoletnici, je bila v Gorjah zgrajena s samoprispevkom nova šola. V stari osnovni šoli pa so uredili otroško varstvo. Nov prizidek so zgradili k domu Partizan, gasilci pa so zgradili nov dom in nabavili novo motorno brizgalno ter gasilski avtomobil. Veletrgovina Živila Kranj je zgradila moderno samopostrežno trgovino, podobno pa tudi Špecerija Bled. Gozdno gospodarstvo Bled in nekateri drugi pa so zgradili več stanovanjskih blokov. Da ne govorimo o zasebnih stanovanjskih hišah, ki še vedno rastejo kot gobe po dežju.

In tudi v kmetijstvu se je veliko spremenilo. Res je, da je na gorjanskem območju le še 26 pravih kmetij (vsi drugi kraji so namreč zaposleni), vendar so vse te in tudi druge (manjše) modernizirane. Zato je zemlja dobro obdelana in poljščine so pravočasno pospravljene.

Čeprav ne morda tako kot nekdaj, je še vedno živahna tudi kulturna in druga dejavnost. Doma in daleč naokrog je znana godba na pihala. Pomlajeno je gasilsko društvo. Deluje tudi TVD Partizan. Močno pa je zaživelo planinstvo. In v okviru matične knjižnice iz Radovljice enkrat na teden deluje tudi knjižnica. Žal pa ni več pevskega zbora, tamburašev in tudi dramska odseka sta zamrla.

Letošnji praznik in Gorjah sovpadal s še eno pomembno zmago. Prebivalci so se na nedavnem referendumu odločili za samoprispevek. Z zbranim denarjem nameravajo urediti kanalizacijo, dokončati vodovod na Zgornjih Lazih, urediti pokopališče in opraviti še več drugih komunalnih del.

J. Ambrožič

Srečanje invalidov

Škofja Loka — Društvo invalidov je pripravilo v soboto že tradicionalno srečanje težjih invalidov iz škofjeloške občine. Invalidi so se zbrali pri Potočniku v Rovtu v Selški dolini. Prijazna lastnica kmečkega penziona jim je najprej pripravila malico, potem so jim člani društva invalidov razkazali okolico in se z njimi pogovarjali o težavah, ki jih spremljajo. Proti večeru so se invalidi vrnili domov. —lb

Prispevki za mrliške vežice

Jesenice — Julija in avgusta se je sklad za izgradnjo mrliških vežic na Blejski Dobravi povečal za 24.400 dinarjev. Franc Košir je prispeval 1.000 dinarjev, Stane Vovk pa 1.200 dinarjev. Delovne organizacije v tem času niso poslale denarja. Znatnejša pa so bila v tem času vplačila krajevnih skupnosti od prodanih vrednostnih bonov. Krajevna skupnost Plavž je vplačala 21.360 dinarjev, krajevna skupnost Podmežaklja pa 840 dinarjev. Krajevna skupnost Javornik — Koroška Bela je namesto venca na grob Cvetku Praprotniku prispevala 500 dinarjev.

63 novih vpisnikov posojila za ceste

Jesenice — V minulem tednu je v Železarni vpisalo posojilo za ceste 63 delavcev v skupnem znesku 53.200 dinarjev ali poprečno 844 din na vpisnika. Skupaj je do sedaj vpisalo v Železarni posojilo za ceste 5.327 delavcev, kar pomeni, da se je pozivu na vpis odzvalo 85 odstotkov zaposlenih. Vpisali so 8.916.500 dinarjev posojila.

Kranj

Na 110. redni seji se bo danes (31. avgusta) dopoldne sestal izvršni svet kranjske občinske skupščine. Na seji bodo med drugim sklepali o najetju posojila za asfaltiranje cest po programu financiranja načrta sredstev za vzdrževanje, rekonstrukcijo in gradnjo javnih cest za letos in o osnutku odloka o poprečni gradbeni ceni stanovanj in poprečnih stroških komunalnega urejanja zemljišč na območju kranjske občine. Na dnevnem redu je tudi več premoženskokopravnih in kadrovskih zadev in razprava o davčnih olajšavah zaradi posledic suše v občini. A. Z.

Radovljica

Ta teden se bo na rednih sejah sestalo šest občinskih odborov sindikata delavcev v radovljiški občini in sicer: občinski odbor sindikata delavcev gradbeništva, občinski odbor sindikata delavcev prometa in zvez, občinski odbor sindikata delavcev tekstilne industrije, občinski odbor sindikata delavcev trgovine, občinski odbor sindikata delavcev kmetijstva in živilske industrije in občinski odbor sindikata delavcev lesne industrije in gozdarstva. Na vseh sejah odborov bodo ocenili javne razprave o osnutku zakona o združenem delu in sprejeli delovne programe za jesensko obdobje. A. Z.

Škofja Loka

Danes (31. avgusta) bo seja izvršnega sveta skupščine občine Škofja Loka, na kateri bodo pregledali in analizirali rezultate gospodarjenja v prvem polletju letošnjega leta, pregledali realizacijo davkov prispevkov, taksi in drugih obveznosti v prvem polletju letošnjega leta ter razpravljali o nekaterih kadrovskih vprašanjih. D. S.

V občini je o osnutku zakona o združenem delu doslej razpravljalo že 91 organizacij združenega dela. Razprav se je od 13.000 zaposlenih udeležilo 11.830 zaposlenih, kar predstavlja 91 odstotkov. Ko so obravnavali osnutek zakona o združenem delu, so razpravljali tudi o samoupravljanju in o gospodarskem stanju v organizacijah. V občini pa so o osnutku zakona o združenem delu spregovorili tudi v vseh krajevnih skupnostih, medtem ko razprav niso organizirale nekatere samoupravne interesne skupnosti. D. S.

40-letnica velike tekstilne stavke Stavka je bila velika šola delavstva

TRŽIČ, 26. AVGUSTA — Tržiški tekstilni delavci — delavci Bombažne predilnice in tkalnice so se spomnili dogodkov izpred 40. let — velike stavke tekstilnih delavcev, ki je zajela vso Slovenijo. Stavka je izbruhnila 20. avgusta malo pred drugo uro v Kranju, 26. avgusta pa so se stavkajočim pridružili tudi tržiški tekstilni delavci.

To pot delavci v tržiški tkalnici niso prvič stavkali. 21. junija 1919. leta so stopili v solidarnostno stavko, ki je bila organizirana v okviru mednarodnega stavkovnega gibanja. Druga večja stavka je bila v BPT organizirana leta 1921. Delavci so stavkali zaradi neznosnih razmer v katerih so delali in živeli. V svojih zahtevah so uspeli in takratno vodstvo je moralo izboljšati pogoje dela in pristati tudi na 20-odstotno povišanje mezd oziroma na draginjski dodatek, ki je znašal petino mesečnega zaslužka.

Tudi v kasnejših letih so tržiški delavci uspeli v svojih zahtevah. Leta 1935, ko se je začelo med slovenskimi tekstilci gibanje za podpis kolektivne pogodbe in se je nadaljevalo spomladi 1936, so tržiški delavci že uspeli v večini zahtev za večjimi mezdami, in boljšimi pogoji dela. Zato njihov položaj ni bil tako slab kot je bil položaj kranjskih tekstilnih delavcev. Kljub temu so se pridružili veliki tekstilni stavki.

Stavka je v Trziču trajala od 26. avgusta do 9. septembra. Zanj je značilno, da se je začela teden dni kasneje kot v Kranju, bila pa je izredno dobro organizirana in se ni končala z nasilno izpraznitvijo tovarne.

Delavci Bombažne predilnice in tkalnice, so na četrtkovem zboru poudarili, da je imela stavka leta 1936 velik političen pomen, saj je pretresla temelje tedanje kapitalistične ureditve. Bila je velika šola delavstva, ki je v njej prvič uporabilo nove oblike sindikalne borbe in sicer je povsod zasledilo tovarne in tako preprečilo stavkokazom in podjetnikom, da bi onemogočili stavko. Številni delavci, ki so se izkazali v stavki, so se kasneje izkazali tudi v NOB. Iz Bombažne predilnice in Tkalnice v Trziču je odšlo v partizane kar 120 delavcev in številni med njimi se niso vrnili. Tisti pa, ki so ostali, so se takoj po vojni zavzeli za napredek in razvoj tovarne. Prva in najtežja povojna leta so dala v BPT številne udarnike in racionalizatorje in takrat se je pokazala tradicija borbenega tržiškega delavstva. L. Bogataj

Več denarja za stanovanja

Škofja Loka — Na zadnji seji koordinacijske komisije za stanovanjsko politiko pri občinskem sindikalnem svetu v Škofji Loki so člani komisije spregovorili tudi o predlogu za združevanje sredstev za stanovanjsko gradnjo v škofjeloški občini. Sedanji sistem zbiranja denarja za stanovanjsko gradnjo je namreč zasnovan na tekočem izdajanju sredstev iz bruto osebnih dohodkov. Višino teh sredstev določajo temeljne organizacije združenega dela na osnovi samoupravnih sporazumov v okviru občine in ne morejo biti manjša od šestih odstotkov od bruto osebnih dohodkov. Anketa v delovnih organizacijah škofjeloške občine pa je pokazala, da bi bile le-te pripravljene za stanovanjsko gradnjo izdajati celo po 7,5 odstotka. To namreč za gospodarstvo še ne bi bila prevelika obremenitev.

Člani komisije pa so tudi ugotovili, da zbrana sredstva doslej žal niso bila namenjena za reševanje stanovanjskih problemov, pač pa so jih gospodarske organizacije namenile za obratna sredstva. Glede na to, da bo v škofjeloški občini potrebno rešiti tudi problem usmerjenega izobraževanja, so škofjeločani začeli razmišljati, da bi morda za stanovanjsko gradnjo kazalo nameniti 6,5 odstotka denarja od bruto osebnih dohodkov, preostali odstotek sredstev pa bi namenili za pripravo usmerjenega izobraževanja. Če bi posledno izkoristili vsa sredstva namenjena za stanovanjsko gradnjo, bi bila le-ta precej

večja kot so bila doslej, ko niso bila v celoti namenjena za stanovanjsko gradnjo.

Tudi predsedstvo škofjeloškega občinskega sindikalnega sveta podpira predlog za zbiranje sredstev po stopnji 6,5 odstotka. Delitev denarja pa bi bila potem naslednja: 0,36 odstotka denarja bi bilo namenjenega za samo gradnjo, 1,60 odstotka za solidarnostni sklad (od tega 0,20 odstotka za družbeno dejavnost), 1 odstotek za združena sredstva pri banki, 3,54 odstotka denarja pa bi ostalo organizacijam združenega dela. Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta je prav tako mnenja, da bi morala biti vsa sredstva uporabljena strogo namensko. Organizacije združenega dela, ki pa, denarja ne bi uporabljale za stanovanjsko gradnjo, pa naj bi sredstva združevale pri samoupravnih stanovanjski skupnosti v občini. Vsaka organizacija združenega dela in temeljna organizacija združenega dela bo po sedanjem predlogu pri delovanju stanovanj udeležena s 5 odstotki lastnih sredstev, ki bodo ostala združena pri samoupravnih stanovanjski skupnosti. Vsak predstojnik stanovanja pa naj bi pri samoupravnih stanovanjski skupnosti vročil 2 odstotka denarja od skupne vrednosti stanovanja, vendar najmanj 4000 din. Ta vsota bi se »obravnala« po izselitvi s posebnim odbitkom za beljenje in druga popravila, ki bi bila potrebna pred vselitvijo nove stranke. J. Govekar

Problematika slovenske obutvene industrije

Kako najbolje organizirati izobraževanje

Tržič — Okrogla miza, ki jo je pretekli teden v tržiškem Peku organizirala poslovna interesna skupnost Združenje slovenske obutvene industrije, je opozorila na številne probleme in pozitivne plati te gospodarske panoge z bogato tradicijo. Čevljarji že leta plodno sodelujejo in se zadnje čase tudi uspešno dogovarjajo za skupno in usklajeno delo. Tako se uspešno dogovarjajo o zaposlovanju, ki naj bi se predvsem zaradi že zgrajenih in nezasedenih zmogljivosti povečevalo za 2,7 odstotka, v večjih kolektivih pa stopnja sicer ne presega enega odstotka, o rasti proizvodnje, ki naj bi v tem srednjeročnem obdobju dosegla 10 milijonov parov, izravnavi izvoza z uvozom, investicijah ter sodelovanju z usnjarsko industrijo in drugimi dobavitelji surovin. Precejšnje vrzeli se pojavljajo tudi pri inovacijski in izumiteljski dejavnosti, ki jo je predvsem republiška raziskovalna skupnost pripravljena še bolj podpreti.

Pomembno področje, kjer slovenska obutvena industrija že leta in leta ubira skupna pota, je izobraževanje. Na to pot so jo prignale potrebe po strokovnih ljudeh. Pomanjkanje se je pojavljalo predvsem med letoma 1955 in 1960. V Domžalah so se rodili zametki izobraževanja kadrov za obutveno industrijo. Šola je nastajala tudi v Kranju. Leto 1968 je rojstno leto Tehnične čevljarške šole, katere financiranje je splošno slonelo le na ramenih čevljarških organizacij združenega dela in šele leta 1969 prešlo pod okrilje izobraževalne skupnosti SRS. Pet generacij je končalo šolo, število diplomantov pa je že preseglo 100.

Težave so se pojavljale tudi pri izobraževanju poklicnih kadrov. Pred ustanovitvijo šole v Kranju, ki je bila šele leta 1972 vključena v republiško izobraževalno skupnost, je bil izobraževalni center le v Zireh. Veliko mladih je že prestopilo pragove obeh šol. Že sedaj kaže razmišljati, kje in kako v prihodnje organizirati izobraževanje za obutveno industrijo in kako le-tega vključiti v usmerjeno izobraževanje. Predlogov je sicer več, vendar je najutemeljenejši tisti, ki predvideva oblikovanje dveh centrov in sicer bi služil prvi obutveni industriji, drugi pa bi izobraževal ljudi za usnjarskogalanterijsko smer. Vzporedno s tem bo treba skrbeti tudi za študija na višji ali visoki stopnji.

Financiranje šolstva za obutveno industrijo ni rešeno. Čeprav je bila lani oblikovana posebna izobraževalna skupnost za to panogo, sloni financiranje šolstva večinoma na ramenih organizacij združenega dela. Izobraževalna skupnost daje le 42 odstotkov potrebnega denarja, 58 odstotkov pa ga morajo zagotavljati organizacije združenega dela. Razmerje ni ugodno, posebno če ga primerjamo z izobraževanjem v nekaterih drugih panogah. Agroživilstvo dobi na primer od skupnosti za potrebe šolstva kar 82 odstotkov denarja, kar je skoraj še enkrat toliko kot obutvena industrija. Pozabiti ne gre tudi vedno večjih potreb po izobraževanju ob delu!

J. Košnjek

V Ljubljani odprli vinarsko-vinogradniški sejem

Ljubljanska »olimpiada vin«

Vinarsko-vinogradniški sejem, katerega pokrovitelj je predsednik republike Tito in na katerem sodeluje 481 razstavljalcev iz 25 držav, je združen tudi z II. svetovno razstavo vin in 56. generalno skupščino svetovne organizacije za vino in vinsko trto (OIV)

Ljubljana, 30. avgusta — Danes dopoldne so na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani odprli 22. vinogradniško-vinarski sejem, II. svetovno razstavo vin in 56. generalno skupščino svetovne organizacije za vino in vinsko trto (OIV), katerih pokrovitelj je predsednik republike Josip Broz-Tito. O pomenu ljubljanske »olimpiade vin«, kot pravijo mnogi vinskemu sejmu, je govoril predsednik zveznega komiteja za kmetijstvo Ivo Kuštrak, vrhvice pa je v imenu pokrovitelja predsednika Tita prebral predsednik Gospodarske zbornice Jugoslavije Ilija Vakić. Ljubljanska prireditelj ima svetovni pomen, saj po številu ocenjenih vzorcev vin, žganih pijač in sadnih sokov v svetu nima primerjave.

Iz glasila
Veriga

JULIJA MALO BOLJE

Pred dnevi je izšla četrta številka glasila delovne skupnosti združenega podjetja Slovenske železarne Tovarne verig Lesce. V sestavku Proizvodnja v juniju in juliju piše dipl. oec. Marjana Kozamernik, da v poletnih mesecih s proizvodnimi rezultati v tovarni ne morejo biti zadovoljni. Drugo tromesečje letos so namreč končali veliko slabše kot prvo. Tudi junija se je nadaljevalo slabo doseganje plana proizvodnje. Vzroki z to so bili v pomanjkanju naravnih, kar še posebej velja za Vijakarno. Svojevrstni problem je tudi orodje, ki je postalo ovira pri uspešni proizvodnji prav v vseh temeljnih organizacijah združenega dela v tovarni. Zato je nujna izgradnja nove orodjarne.

V primerjavi z junijem letos pa so se julija proizvodni rezultati precej popravili, vendar še vedno niso bili takšni, kot bi želeli. Predvsem to velja za vrednostno izpolnitev načrta proizvodnje, ki je bila ta mesec najslabša v primerjavi s prejšnjimi meseci. 77 odstotkov vse julijske proizvodnje so prodali na domačem trgu, ostalo pa izvozili. Vrednost izvoza je znašala nekaj nad 132.000 dolarjev, kar je najmanj v primerjavi s prejšnjimi letinskimi meseci.

Premalo kmetijskih priključnih strojev

Hrana je pomemben element gospodarske stabilnosti, zato je borba za čim višjo stopnjo samopreskrbe ena najvažnejših nalog Jugoslavije in vsake republike ter pokrajine posebej. Doseganje tega cilja v deželi, kjer je stopnja deagrarizacije zelo visoka, ni enostavno. Proizvodnja hrane in surovin se lahko hipoma ustavi, če družba ne poskrbi pravočasno za ustrezne tehnološke rešitve, ki zagotavljajo večje in stalnejše hektarske donose.

Novi tehnološki postopki, ki so rezultat vztrajnega raziskovalnega

dela, so se pri nas razmeroma hitro uveljavili v organizirani družbeni kmetijski proizvodnji. Zasebni sektor je na tem področju zastajal. Lahko trdimo, da je bila uporaba novih delovnih postopkov donedavn v zasebni proizvodnji minimalna. Z doseženim smo kljub temu lahko zadovoljni. V Sloveniji odpade en traktor na 20 hektarjev obdelovalne zemlje, oziroma, v republiki razpolagamo na 100 hektarjih obdelovalne zemlje s stroji, močnimi 144 konjskih moči. Skromnejši pa smo pri kmetijskih priključnih strojih, kar je slovenska in jugoslovanska slabost. Dobra dva priključna stroja odpadeta v Jugoslaviji na en traktor. Takšno razmerje je značilno za vse dežele v razvoju, kjer se najmanj 60 odstotkov investicijskih sredstev troši za nakup traktorjev, ostanek pa za priključne delovne stroje. V kmetijsko razvitih deželah je razmerje obratno. Pri nas ovira hitrejši

uveljavljanje kmetijske mehanizacije tudi precejšnja razdrobljenost parcel. Zaokrožene površine so namreč eden od pogojev za uporabo strojnih linij, ki omogočajo strojno izvajanje vseh agrotehničnih ukrepov za posamezno kulturo od osnovne priprave zemlje do pobiranja plodov in prevoza do skladišča.

Problem je tudi tehnična izobrazba ljudi, ki delajo s kmetijskimi stroji. Prenizka raven tehnične kulture je nedvomno med glavnimi vzroki za prepočasno dvigovanje delovne storilnosti, za precejšnje število zastojev in okvar in končno tudi za pogoste nesreče, ki se največkrat končajo z najhujšimi posledicami. Nepopolno in nedosledno vzdrževanje strojev je vzrok za pogoste manjše ali večje okvare in z njimi v zvezi popravila, ki niso poceni, razen tega pa skrajšujejo življenjsko dobo strojev.

J. Košnjek

Velike spremembe v kmetijstvu

Sorica — Tudi na področju kmetijstva so na Sorici in v okoliških zaselkih v zadnjem času opazne velike spremembe. V prvi vrsti se je močno zmanjšalo število čistih kmetov. Izključno s kmetijstvom se v tem predelu Selške doline ukvarjajo le še na kakih desetih domačijah. Ostali se vozijo na delo v dolino in kmetije kolikor pač zmorejo obdelujejo le še po prihodu z dela v tovarni.

Včasih so na Sorici živino pasli. Pastirji so pasli soriške črede visoko v hribih nad vasjo. Danes tega ni več. Kmetje strmih senožeti v glavnem ne kosijo več. Pospravijo le še krmo, ki jo je mogoče pokositi in spraviti na hleve s stroji.

In kaj trenutno najbolj tare soriške kmete? Pritožujejo se predvsem nad tem, da v kraju ni organiziranega odkupa mleka, čeprav bi ga bilo za prodajo kar precej že zdaj, še več pa, ko bi bil zagotovljen odkup, ko bi se domačini bolj »vrgli« na rejo krav. Druga velika težava je tudi: kje dobiti teleta za paitanje. Teh namreč skorajda ni. Tretja boleča točka pa je veliko pomanjkanje delovne sile

na kmetijah. Na domačijah namreč ostajajo v glavnem le še starejši ljudje.

Na Sorici je bil nekdanji tudi proizvodni okoliš škofjeloške kmetijske zadruge. Danes ga ni več, čeprav je treba reči, da go domačini močno pogrešajo. K sreči imajo urejen v kraju vsaj reden odkup živine.

Tudi z lesom ni dobička, pravijo soriški kmetje. Pa še precej manj lesa je tu pri nas kot ga je drugod. V zadnjem času se je resda že zarasla ali se še zarašča marsikatera senožet, marsikateri breg je vse bolj pokrit z gozdom, vendar so gozdovi tule nad Sorico v glavnem le težko dostopni in se ne splača sekati. Kljub vse bolj razpredenim cestam ga je namreč le težko spraviti do »prometnih žil«. Delavci pa so dragi. Zato sečnja in spravilo lesa pobereta veliko denarja.

J. Govekar

Izreden razvoj Komunalnega podjetja

Med delovne organizacije z izredno hitrim razvojem, zlasti v zadnjih nekaj letih, prav gotovo sodi tudi jeseniško Komunalno podjetje. Razvilo se je iz nekdanje uprave komunalnih služb in je bilo ustanovljeno leta 1960.

Kot je vsak začetek težak, tako tudi Komunalnemu podjetju v začetku ni najboljše kazalo. Že dve leti po ustanovitvi so imeli 210 tisoč dinarjev izgube. Zato so se lotili temeljitih organizacijskih in kadrovskih sprememb ter začrtali razvoj. To je bila osnova za napredek, ki je iz leta v leto hitrejši.

Zlasti podjetje skokovito napreduje v zadnjih šest let. Leta 1968 so namreč zgradili kovinski obrat. Z dobro organizacijo dela in z dobrim izkoriščanjem strojev in ne nazadnje tudi z izredno voljo do dela, so izredno dvignili produktivnost. Leta 1962 je 200 delavcev ustvarilo 809

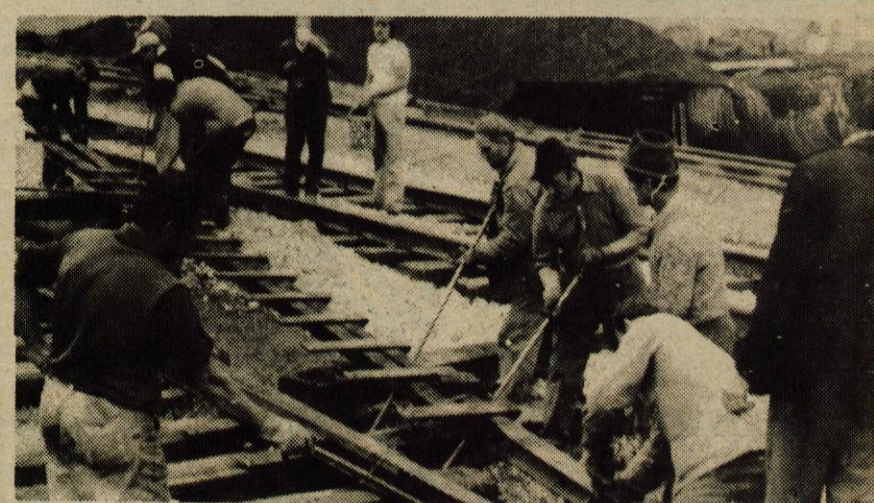
tisoč dinarjev celotnega dohodka, lani pa je 251 delavcev ustvarilo 70 milijonov in 431 tisoč dinarjev celotnega dohodka. Število zaposlenih se je povečalo za četrtno, celotni dohodek pa je porastel za 78 krat. Ostanke dohodka leta 1962 ni bilo, imeli so celo 210 tisoč dinarjev izgube, letos ob polletju pa so ustvarili sedem milijonov dinarjev ostanka dohodka. Predpisano amortizacijo so v štirinajstih letih povečali za 60 krat, ker pa so sredstva za modernizacijo izročali prek predpisane stopnje, so celotna amortizacijska sredstva letos za 110 krat večja.

Gradnja toplovoda poteka po načrtu

Jesenice — Dela pri gradnji toplovoda potekajo po načrtu. Delavci Komunalnega podjetja Kovinar iz Jesenic, ki opravljajo zemeljska dela in delavci IMP iz Ljubljane, ki napeljujejo cevi in jih prekušajo, so na Plavžu že končali večino del. Potrebno bo urediti še okoličino in odpraviti ostanke del.

V sklepem delu so tudi dela na trasi toplovoda od spominskega parka na Plavžu do sedeža carinarice na Jesenicah. Najobsežnejša dela pa sedaj potekajo od jeseniške gimnazije do igrišča za mini golf. To je tudi najzahtevnejši del trase toplovoda, ker morajo delavci podjetja Kovinar kopati po pločnikih. Čeprav so dela izredno zahtevna, nikjer ni zastojev. Trenutno dela pri izgradnji toplovoda 50 delavcev Kovinarja in 10 monterjev iz IMP.

Po predvidevanjih naj bi bil toplovod pripravljen za obratovanje v drugi polovici oktobra, vendar se lahko dela zavlečejo pri dvakratnem prečkanju Ceste Maršala Tita. Delavci so že do sedaj imeli precej težav pri odkopih, ker so morali paziti na različne instalacije, vodovodne cevi, električne in telefonske kable.

K novemu skladišču Trgovskega podjetja Universal Jesenice grade na Plavškem travniku dva nova železniška tira, kjer bodo na enem prodajno blago razkladali in nakladali, drugi pa bo služil za premik vagonov. Nova tira grade delavci ŽG TOZD Nizke gradnje Ljubljana. — B. B.

Cestno podjetje v Kranju

objavlja naslednja prosta delovna mesta

1. dveh gradbenih tehnikov
2. dveh gradbenih delavodij

Za zasedbo delovnih mest se zahteva:

- pod 1.:** uspešno končana gradbena tehnična šola in dve leti delovnih izkušenj (lahko tudi začetnik)
- pod 2.:** uspešno končana gradbena delovodska šola — kandidati z večletno prakso na nizkih gradnjah imajo prednost.

Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru. Osební dohodek po samoupravnem sporazumu o delitvi OD.

Interesenti naj pošljejo pismene vloge s kratkim opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v kadrovske službo podjetja.

Rok za prijavo je 10 dni od dneva objave oziroma do zasedbe delovnih mest.

Sodelovanje med PTT in Iskro

Kranj — Iskra Elektromehnika Kranj in Podjetje za PTT promet Kranj bosta konec tega tedna v Kranju podpisala samoupravní sporazum o dolgoročnem poslovnem, proizvodnem in tehničnem sodelovanju. Podpisali pa bodo tudi dogovor o Iskrinih dobavah za razširitev telefonskih priključkov za prihodnje leto in leto 1978.

VESELE URICE KOROŠKIH SLOVENCEV — Pred dvor je pretekli teden gostil Slovence s Koroške. S sobotnim nastopom pred hotelom Bor se je končala enotedenska folklorna kolonija, v kateri so se otroci iz Pliberka in okolice učili slovenskih plesov in spoznavali zgodovino ter sedanost matičnega naroda. V petek zvečer pa so v avli osnovne šole Matija Valjavec gostovali člani gledališke skupine »Oder 73«, ki deluje pri Slovenskem prosvetnem društvu Edinost v Pliberku. Igralci iz Pliberka so zaigrali satiro »Enkrat ena je ena«, ki jo je napisala znana koroška pesnica in režiserka Anita Hudl. Satira na šaljiv način obravnava sedanje, sicer tragične razmere na Koroškem, začeti pri oživiljanju nacističnih in velikoavstrijskih idej, omahljivosti in podpori oblasti njihovi dejavnosti, gonji proti Slovincem in odločitvi oblasti, da bo Slovence 14. novembra letos preštevata. V delu Anite Hudl srečamo »srčnega« Korošca Sepla, ki sanja o »lepih časih« med II. svetovno vojno in uživa ob razmerah v sedanji Koroški, župnika Mucherja, ki s prižnice ne žuga samo naši narodnostni skupini, temveč tudi naši socialistični skupnosti, in deželnega glavarja, ki se hvali, da je bil nekdanji pripradnik Hitlerjeve mladine, danes pa mu Slovenci povzročajo same »sitnosti«. Nasprotniki Slovencev postajajo v svojem početju prav smešni. Satira se sprašuje, kaj bodo Heimatdienst in njemu enaki počeli potem, ko bodo elektronski stroji ugotovili, da na Koroškem ni več slovenstva...! Predstava Pliberčanov pa v vsakem trenutku izžareva tudi voljo, da bodo rojaki onstran Karavank vztrajali v svojem boju do konca. Na fotografiji del nastopajočih članov pliberške skupine »Oder 73«. (jk) — Foto: F. Perdan

Jože Markoja najboljši slovenski traktorist

Kranj — Zveza organizacij za tehnično kulturo, republiška konferenca ZSMS in Zadrudna zveza Slovenije so pod pokroviteljstvom skupščine občine Kranj, Kmetijsko-živilskega kombinata Kranj in Gorenjske kmetijske zadruge v petek in soboto organizirali v Kranju 20. republiško tekmovanje traktoristov in 4. republiško tekmovanje mladih zadrušnikov in zadrušnic. Največje slovensko traktoristično prireditve — na Gorenjskem sta bili zadnji tovrstni tekmovanja leta 1961 in 1969 v Radovljici in Kranju — so podprle tudi številne druge slovenske organizacije združenega dela, ki si prizadevajo za dvig našega kmetijstva, za izpopolnitev kmetijske mehanizacije in za izobraževanje kmetijcev na področju strojništva.

Tekmovanja se je udeležilo 68 traktoristov, ki so bili izbrani na desetih območnih tekmovanjih, na katerih se je za vstop med najboljše potegovalo okrog 500 traktoristov. Tovrstne prireditve nimajo le tekmovalnega značaja, temveč dvigujejo tudi raven tehnične kulture in vzgoje na tem področju. Kranjsko tekmovanje je potrdilo, da so na murskosoboškem doma najboljši traktoristi, saj ekipno že neprekinjeno zmagujejo od leta 1971 dalje. Tudi v Kranju so bili najuspešnejši. Zbrali so 918,9 točke in tako osvojili pokal Zveze organizacij za tehnično kulturo v trajno last. Murskosobčanji so slavili tudi med posamezniki. Jože Markoja, 37-letni traktorist pri KIK Pomurka, je postal najboljši slovenski traktorist in bil proglašen tudi za najboljšega orača in tekmovalca na IMT traktorjih. Enak pod-

vig se je Markoju posrečil že leta 1974.

V Kranju so tekmovali tudi mladi zadrušniki in zadrušnice. Ekipno je zmagalo moštvo Maribora pred KIK Pomurka in Belo Krajino. Med zadrušniki je bil najboljši Mariborčan Stanko Kramberger, pri zadrušnicah pa Kristina Blažič, članica ljubljanske ekipe.

Najboljši tekmovalci, v Kranju so jih čakale praktične in teoretične preskušnje, se bodo udeležili državnega prvenstva, ki bo v Bosanski Gradiski.

J. Košnjek

Svečano praznovanje ob jubileju

Hotavlje v Poljanski dolini — Gasilci iz Hotavelj v Poljanski dolini so v nedeljo slovesno proslavili srebrni jubilej svojega društva. Gasilsko društvo v Hotavljah je bilo namreč ustanovljeno natanko pred četrto stoletja. Domači gasilci, gasilci iz sosednjih društev ter številni obiskovalci, so se začeli zbirati pred spomenikom padlim borcem v kraju že v zgodnjem popoldnevu. Nato pa je parada krenila po vasi proti gasilskemu domu. Tu so hotaveljski gasilci na svečanosti ob srebrnem jubileju odkrili tudi kip »gasilca«. Skulpturo, približno tri metre meri v višino, je iz mogočnega hrastovega debla »izklesal« kipar samorastnik iz bližnje vasi Čabrače, kipar, ki je za hotaveljsko turistično društvo pred časom izdelal tudi kip »turista«.

»Naši uspehi niso naključni,« pravi predsednik gasilskega društva iz Hotavelj Alojz Štremfelj, ki je na krmilu društva že več kot deset let. »Naključni niso zato, ker vsa leta delamo načrtno. Skrbimo za kadre, nakupujemo novo gasilsko opremo, skratka, želimo, da bi našo dejavnost poživili na vseh področjih.«

In hotaveljski gasilci se imajo zares pohvaliti z velikimi uspehi.

»Od leta 1965 do leta 1970, celih pet let, smo se borili za materialne osnove,« pripovedujejo hotaveljski gasilci, »zadnjih pet let pa predvsem vzgajamo mlad naraščaj. Kar tri tečaje za izprašane gasilce smo imeli. Vodil jih je nekdanji tajnik društva Janez Šturm. No, in zdaj imamo v društvu okrog petdeset izprašanih gasilcev, devet podčastni-

kov, pet strojnikov, pa tudi kar štiri šoferje za kombi... Po vaseh tule v naši okolici pa smo ustanovili »trojke«. Štiri imamo. Te »trojke« skrbijo za hidrante, za pravilno nameščenost požarnih cevi, za zajetja vode, za klice na pomoč... Podobne skupine nameravamo ustanoviti še na Srednjem brdu, v Leskovici, Čabračah, na Lavčih njivah in morda še kje.«

V hotaveljsko gasilsko društvo je vključenih kar 156 članov. Kot posebno zanimivost pa velja omeniti, da imajo v Hotavljah tudi žensko gasilsko desetino. Kar dvajset članic je aktivnih v društvu. Pa tudi za naraščaj se ni treba bati. V društvu sta namreč tudi dve desetini pionirjev.

»Dom smo začeli graditi pred nekaj več kot desetimi leti,« pripovedujejo Hotaveljci, »čez dve leti pa smo že dokončno zgradili in uredili. Pri gradnji smo žrtvovali veliko prostovoljnih delovnih ur, manjkajoči denar pa smo si prislužili z izkupičkom na veseljah. Pa tudi prebivalcem z našega področja se res lahko zahvalimo za pomoč. Prispevali so les, denar... Leta 1968 smo razvili tudi svoj prapor. Prapor ima, to se lahko pohvalimo, same zlate žebličke. Kajti nihče ni hotel dati manjšega prispevka. Prvo motorno brizgalno pa smo kupili leta 1953. Pred šestimi leti pa smo kupili, novo, moderno »rosenbauerco«.

Na stenah v prostorih hotaveljskega gasilskega doma visi mnogo priznanj in odlikovanj. Hotaveljci so si jih prislužili na številnih tekmovanjih.

»Trenutno si najbolj želimo telefon,« pravi Alojz Štremfelj. »A do njega bo le težko priti. Potrebna bo širša družbena pomoč.«

In treba je reči, da so hotaveljski gasilci že doslej deležni velike pomoči Marmorja, podjetja, v katerem je bila že pred leti ustanovljena gasilska desetina.

»Pred dnevi smo na Srednjem brdu postavili tudi sireno,« pravijo Hotaveljci. »Namestili jo bomo tudi v Leskovici in morda še kje. Naše področje je namreč izredno veliko. Poskrbeli pa bomo tudi za požarne bazene in za hidrante. Še bolj pa bi se radi povezali tudi z radioamaterji.«

J. Govekar

Hotaveljski gasilci so v nedeljo na svečanosti ob 25-letnici obstoja domačega gasilskega društva odkrili tudi kip »gasilca«. Izdelal ga je kipar samorastnik Franc Tavčar iz Čabrače. — Foto: J. Govekar

Republiškega tekmovanja traktoristov v Kranju se je udeležilo 68 tekmovalcev in tekmovalec — Foto: F. Perdan

PRIREJA

VIII. ŠUŠTARSKO NEDELJO

PROGRAM:

PETEK 3. 9., SOBOTA 4. 9., NEDELJA 5. 9.

Tekmovanje in piknik ob obletnici RD Kranj

Kranj — Ribiška družina Kranj, ki ima prek 450 članov, letos praznuje 30-letnico obstoja, uspešnega letovanja in gospodarjenja z vodami na svojem območju. Jubilej bodo v prihodnjih dneh proslavili s tekmovanjem v ulovu rib s plovcem in piknikom.

Tekmovanje v ulovu rib s plovcem bo v soboto, 4. septembra, ob 7. uri jutraj v bajerju Bobovek. Tekmovale bodo ekipe iz gorenjskih ribiških drušin in ekipe iz pobratenega mesta Rivoli iz Italije.

V nedeljo, 5. septembra, ob 9. uri pa se bo za vse člane ribiške družine Kranj v kampu Dragočajna ob Zbiljskem jezeru začel tradicionalni ribiški piknik. Ob tej priliki bo družina dobila plaketo kranjske občinske skupščine za 30-letno uspešno delo. Podelili pa bodo tudi odlikovanja zaslužnim članom družine. A. Z.

Zlata poroka v stari domovini

Tako je nanoslo — zaradi bolezn — da Lojze in Ivanka Zorman nista lani praznovala petdesetletnico svojega skupnega življenja, pač pa sta vse skupaj prestavila za eno leto. Zlata poroka pa je bila zato verjetno še bolj praznična in vesela, ker sta jo praznovala v svoji stari domovini v krogu sorodnikov in znancev od blizu in daleč. Zormanova sta namreč naša ameriška Slovenca, ki živita v ZDA v državi Wisconsin že več kot pol stoletja.

»Zdaj živita oba z možem kot upokojenca v majhni hiši v Greenwoodu nedaleč stran od kmetije, na kateri sedaj gospodarji eden od najmlajših treh sinov,« je pripovedovala 75-letna Ivanka Zorman v tako pristni slovenščini in v gorenjskem narečju, kot je pri naših izseljencih le redko slišati. Še po več kot 50 letih nista pozabila matrinega jezika in kot pravita, slovensko znajo tudi njihovi otroci. Če ne bi bilo tiste značilne zategnjene pritrilnice »je«, ki jo Zormanova izgovarja čisto po ameriško, ne bi nihče uganil, da nista vse življenje živela doma v Dvorjah in Lahovčah, kjer sta se bila rodila. Tudi »Starokranjcev« kot si pravijo ameriški Slovenci, je tam, kjer Zormanova živita, bolj malo, tako da je prav neverjetno, da sta ohranila skoraj popolnoma čisto domačo govorico.

»Zato pa je bilo toliko bolj hudo, ko nisem znal angleškega jezika,« je pripovedoval Lojze Zorman, star 84 let. »Niti nisem razumel, da sem bil

sprejet na delo, niti si nisem v restavraciji mogel izbrati jedi, saj angleških besed nisem poznal. No, tudi to je sčasoma prešlo. Sprva sem delal kot rudar najprej v rudniku železove rude, nato v premogovniku. Potem, ko sva se z Ivanko poročila, sva kupila malo zemlje in začela kmetovati. Ti začetki so bili zares trdi: gozd sva morala otrebiti, da sva dobila obdelovalno zemljo, trdo sva morala delati, da sva preživela družino. Res, za naju se ni cedilo med in mleko. Ko so se rodili otroci, ni bilo niti za plenice.«

Vse življenje sta Zormanova resnično trdo delala, da sta se na skromni kmetiji preživela. Sladkor je bil za njiju potrata, prav tako polnomastno mleko in prava kava. Skromnost, v katero ju je sililo trdo življenje, sta ohranila tudi na stara leta, tako da pri sorodnikih v Senčurju, kjer sta na obisku, dobesedno odkrivata kakovost polnomastnega mleka. Da pa sta poskusila spet dobre domače kranjske jedi, je seveda razumljivo, brez tega obiska v stari domovini ne bi bil pravi obisk.

Sicer pa Zormanova nista bila tokrat prvič v Sloveniji. Žena je tokrat že četrty, mož pa drugič. Režkovci, njihovi sorodniki v Senčurju, so jima v šestih tednih razkazali vse tiste slovenske kraje, za katere so mislili, da jih je treba po tolikih letih pokazati. Zormanova sta se čudila vsemu: ker sta živela praktično vse življenje dokaj visoko na severu med gozdovi, sta sedaj prvič videla naše slovenske vinograde, prvič sta videla hmeljske nasade. Bila sta seveda tudi v več turističnih krajih, še posebej pa sta omenila bolnišnico Franjo, ki sta si jo hotela kljub — za njiju — težavnemu dostopu na vsak način ogledati: čeprav tako odmaknjena od stare domovine, sta vendarle ves čas s simpatijami spremljala dogajanja tukaj med drugo svetovno vojno in po vojni ter sta si seveda sledove in spomine na tiste čase hotela ogledati na lastne oči.

Vse, kar sta tu videla, bosta Zormanova prav gotovo pripovedovala svojim vnukom tam v Greenwoodu: tu, na praznovanju njune zlato poroke, pa sta veselo nazdravila drug drugemu, prijateljem in sorodnikom, svojima domovinama in vsem nam, ki kot pravita imamo »Ameriko« kar doma. L. M.

V sadni plantaži Predvor

lahko nabavite

od 1. septembra dalje prvovrstne hruške za takojšnjo uporabo in za vlaganje po zmernih cenah.

Prodaja je vsak dan od 10. do 18. ure.

KŽK Kranj

Črtomir Zorec:

Beneška Slovenija, naša Deveta dežela ...

(Kraji, ljudje, pesem in govorica)

(33. zapis)

Ne glede na nekatere zmotne trditve profesorja Baudouina de Courtenaya, kakršna je bila na priložnosti njegova misel, da Rezijani niso pravi Slovenci, da je njihovo narečje bolj blizu ugrofinskim in turanskim narečjem, kljub temu priznavamo poljsko-ruskemu učenjaku zaslug, da je že skoro izgubljene Rezijane moralno silno okrepil. Bili so (in so še!) silno ponosni, da je njihovo narečje postalo za znanstvenike tako zanimivo. Rezijani so se pričeli zavedati svojega posebnega položaja — in so obstali trdni na svoji zemlji. Malokje na naši jezikovni in narodnostni obali je možna tolikšna moč naše asimilacije. V Režiji poznajo primerke, ko se priseljeni Lah ali Furlan zlije z domačini. Drugje le izgubljam, pa najsibo to ob Teru ali ob Nadiži ...

Bolj žalostno pa je dejstvo, da Rezijani ne razumejo pisane, knjižne slovenščine. Zaradi izoliranosti je ubral njihov jezikovni razvoj svojo pot.

ŽIVAHEN, PRIJAZEN MOŽ

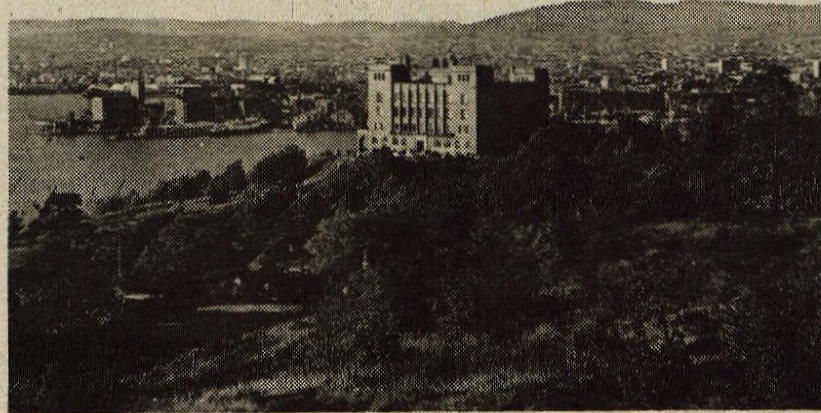
Še človeško podoba Baudouina de Courtenaya moram podati, kajti Rezijani so si moža, ki jih je tako proslavil, cenili in spoštovali. Četudi so se pa včasih tudi ponorčevali iz njega in njegove iskateljske ihte.

Temperamenten, v delu zagnan, prijazen s preprostimi ljudmi, nekoliko samosvoji in trmast v postavljanju znanstvenih domnev. — Stanoval je v letih 1872 in 1873 v krčmi Jušta Lipe na Ravnici (Prato di Resia). Hodil je dan za dnem v okoliške vasi (Osojane, Njiva, Stolnica) in izpraševal domačine. Tako je ugotovil, da Rezijani poznajo blizu deset podnarečij, pač glede na posamezne kraje oz. vasi.

In tako se je mož kar spotoma toliko privadil rezijskščini, da so ga imeli domačini za nekega pozabljenega domačina, ki se je le 1866 udeležil bitke pri Sadovi. Pa tudi hudomušno ponorčevali so se iz simpatičnega moža »to smo mi sa smoejeli« (to smo se mu smejali).

Prelepo pa je počastil spomin na učenjaka, ki je širokemu znanstve-

Pet držav v štirih dneh

Lep pogled na vso okolico Osla je s hrička Ekeberg, kjer je tudi kamping in norveška pomorska šola. Njihovo glavno mesto pa stoji v bližini največjega norveškega fjorda Oslo-fjord.

RAZVEJANI 23 KM DOLGI OSLO

Glavno mesto Norveške Oslo, njegovi gostje smo bili, leži na obrežju Oslo-fjorda ter ima z okolico nekaj nad milijon in dvestotisoč prebivalcev. Je čisto in lepo mesto, ki ima razgibano zgodovino, prebivalstvo pa se predvsem ukvarja z ribolovom, ladjedelništvom, strojno, kovinsko, elektrotehnično, kemično, lesno, papirno, tekstilno in živilsko industrijo. V mestu je dosti zanimivosti, ki si jih je vredno ogledati. Tu so poleg znamenitega muzeja Kon-Tiki številni muzeji in cerkve, gledališča in opera ter spomeniki bogate norveške zgodovine.

Končno smo bili na cilju in naša prva pot je bila prizorišče šestega evropskega mladinskega prvenstva v plavanju. V izredno lepo arhitektonsko in ekonomično grajeni zimski bazen — takega bi potrebovali v Kranju — smo prišli tik pred slovesno otvoritvijo prvenstva in prvimi plavalnimi boji. Z Dragom sva dobila lično izdelane z obvezno sliko, izkaznice za svobodno pot do bazena. Po posvetovanju so nato Brane, Marjan in Viki odšli na lov za prenočiščem. Bilo je precej »slabo«, zato smo se raje odločili za kamping Ekeberg. Šele sedaj smo se zavedali, kako prav je imel Viki, da je s seboj vzel šotor. Norvežani so kamping spravili na bližnji hriček — na njem je prostora za okoli 5000 platnenih streh in avtokamp prikolic — od koder je prečudovit razgled na Oslo in naprej na sever. Je izredno čist in v njem dobiš vse od likalnika pa do igle za šivanje. Skratka vse, kar potrebuješ za taborenje. Tu je menjalnica, pošta, samopostrežna trgovina, umivalnica s tušem, igralni avtomati, zabavišni prostor ter še petero igrišč za mali nogomet. Ko smo bili tam, je bil na njih pravi nogometni vrvež.

Življenje tu na severu je za naše pojme precej dražje kot pri nas. Kilogram kruha je približno 15 di-

narjev preračunano v naš denar, še dražje pa je sadje. Ne vem sicer, po koliko je npr. kilogram breskev, vem pa da so hudičoma drage, saj Norvežani kupujejo le po eno. Tudi ostali prehrabeni artikli niso nič cenejši, toda razen kruha, piva in sokov na našem jedilniku — vso prehrano smo imeli s seboj — ni bilo.

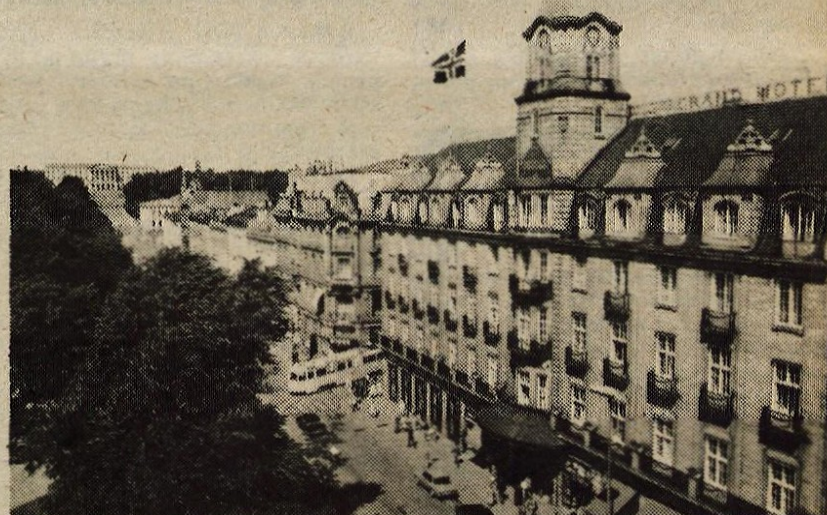
Gostje Osla smo bili v začetku avgusta in še to srečo smo imeli, da smo prišli v pravo norveško poletje. Vse dni nas je gredo toplo sonce in temperatura je čez dan narasla do 25 stopinj. Že podatek, da je bilo sredi noči — ob enih ponoči — v središču mesta 18 stopinj, pove, da nas ni zeblo. Noči so tu kratke. Komaj pet ur imaš za pravo spanje, saj se znoči šele okoli desetih zvečer, ob treh zjutraj pa se že svita. Sicer nisem imel veliko časa za ogled mesta, toda, kar sem videl, bi rad videl še bolj podrobno. Čudovita je glavna Karl Johan avenija kot jo imenujejo. Tu imaš prav vse, kar si poželiš, da se bati se ti ni treba, da bi prišel pod kolesa avtomobilov, saj je razen za po-

SMUČARSKA SKAKALNA »MEKA« HOLMENKOLLEN

Če obiščeš norveško metropolo ali pa če si vsaj v njeni bližini, ne smeš zamuditi prilike in si ogledati znamenito — pa naj bo to pozimi, spomladi, poleti ali jeseni — holmenkollensko smučarsko skakalnico. Le-ta je nekako devet kilometrov iz Osla. Ne samo skakalnica, tudi pokrajina, ki je posejana z gozdom in lično severnjaško arhitekturo, je edinstvena.

Koliko za Norvežane pomeni ta »mek« njihovega tekaškega in smučarskega skakalnega športa, pove že en sam podatek, da se nad začetno postajo norveške podzemne železnice noč in dan sveti napis Holmenkollen. Tudi mi smo se zadnjo soboto pred odhodom odtrgali od mestnega vrveža za obisk tega njihovega »svetišča«. Ni nam bilo žal. Norvežani so zelo ponosni, da njihovo skakalnico vsak dan obišče na 1000 zvezdavih turistov. (se bo nadaljevalo)

D. Humer

Najznamenitejša ulica glavnega mesta Karl Johan avenija. Tu je promet zaprt. Po ulici vozi le počasni tramvaj.

nemu svetu odkril drobceno Režijo, naš etnolog Milko Matičetov, ki je za uvod svoje knjige Rožice iz Režije zapisal:

Jan Baudouin de Courtenay, mlad poljski jezikoslovec, docent petburškega vseučilišča, je pred sto leti, 1872, prišel raziskovat zahodna slovenska narečja, se prvič srečal z Rezijani in v svojih mojstrskih delih brž ponesel njihovo slavo po učenem svetu. — Sto let po njegovem prvem obisku pri nas, 1972, naj mu bo v hvaležen spomin posvečen tale šopek »Rožic iz Režije«.

STARE TOVORNIŠKE POTI

Bralka, vsekakor zvesta bralka teh zapisov, A. Š. iz Žabnice me je opozorila na vrstice zgodovinarja dr. Blaznika v Loških razgledih (XIII. letnik), kjer piše o tovarniških poteh, ki so pred stoletji povezoval gorenjske kraje z Benečijo, predvsem s Čedadom. Torej beneško-slovenske kraje z gorenjskimi mesti in vasm!

Po Poljanski dolini je že pred dvainim stoletji vodila izredno pomembna, ena najvažnejših prometnih žil, ki je povezovala velik del slovenskega ozemlja z Italijo. Ta pot ni služila samo loškim trgovcem in podložnikom freisinskega loškega gospostva ter gorenjskim kmetom, temveč je bila sem usmerjena tudi pot iz Stajerske, preko Motnika, Tuhinja, Kamnika v Loko in naprej po Poljanski dolini, predvsem v Čedad. Tako je izpričano iz listine, da je napr. Nikolaj iz Loke že leta 1311

dobil od nekega Čedadca za 6 oglejskih mark vina. Nadalje je trgovec Pavel iz Loke prodal v Čedad čredo 204 ovac. Tako je leta 1486 popisal to pot Pavel Santonini, ki je spremljal škofa iz Caorle po tej poti na vizitacijo v freisinsko posest. Posebno naporna je bila čez goro Oslico, ko so se po eni strani povzpeli na goro, po drugi strani pa zopet spustili doli. Pravijo, da je gora dobila ime po oslih. Verjetno so tamkajšnji naseljenci imeli osle, ki so pomagali trgovcem tvoriti blago čez goro. Pot je bila na obeh straneh zelo naporna. Ta navedena pot je potekala iz Loke, po Poljanski dolini do Hotavelj, tam je zavila v območje Stare Oslice, naprej do Planine, čez Cerino in Kartecine ter dosegla dolino Bače pri Grahovem. Potem po dolini dalje do Kneže, Ljubinja v dolino Soče do Tolmina, od tam je potekala pot po desni strani Soče do Kobarida. V Kobaridu se je pridružila poti, ki je pripeljala iz Trbiža preko prelaza Predela in Bovca. Od Kobarida se je potem pot obrnila v dolino Nadiže, ob kateri je dosegla Čedad. To je bila dolga, težavna in nevarna pot. Že tedaj je bilo možno potovati, tudi po Selški dolini, čez Podrož, Petrovo brdo v Podbrdo in potem naprej po dolini Bače do Kneže v Tolmin, Kobarid in Čedad.

Razen podložnikov loškega in blejskega gospostva, ki so pripadali freisinskim in brixenskimi škofom, so bili ostali gorenjski kmetje tlačani nemških grofov. Pa so vendar vsi trgovali z Italijo in ne z Nemčijo. Verjetno jih je vlekla v

Italijo trgovina z raznimi južnimi sadeži in sladkimi vini. Saj ostala Avstrija in Bavarska sta bili tudi alpski pokrajini, kjer so pridelovali iste pridelke kot Gorenjci. Tako poročajo stari zapisi, da so hodili v Beljak le po volno in lan, katero so potem doma predli in predelovali v suknjo in platno, nato pa nosili naprodaj v Italijo. Na Sorškem polju in sploh na Gorenjskem so redili

mnogo konj, ki so jih dobro prodajali v Italijo. Iz Stajerske so pa gohili predvsem vole prodajati v Čedad. Zelo hudo pa je bilo za te kraje, ko je nastal v začetku 16. stoletja spor z Benetkami. Zamrla je vsa trgovina in nastala je prava revščina. Ponovno je nastal spor z Benetkami v prvi četrtini 17. stoletja, zopet so bili tlačani tisti, ki so bili najbolj prizadeži zaradi spora.

Tako je ostala ta poljanska tovarniška pot glavna vez za ves gorenjski kot za trgovanje z Italijo, dokler niso v prvi polovici 18. stoletja zgradili velike ceste Ljubljana—Postojna—Trst, pozneje še proti Reki. Poljanska pot pa je še vedno ostala le tovarniška za kmete iz vse Gorenjske, ker po veliki cesti so poslej vozarili le bolj trgovci.

Seveda pa velja še dodati, da so tudi Kroparji in Železnikarji tvorili svoje železne izdelke ob Selški Sori in prek gora tja v Posočje, od tam pa čez Robič v dolino Nadiže in naprej v Čedad in Videm. Ti tovarniki pa svoje robe niso vozili, pač pa so jim za prenos služili pohlevni, suhljati konjiči.

mali oglasi • mali oglasi

prodam

Prodaj KRAVO s četrtem telefonom ali brez. Vovk, Hlebce 14, Lesce 5357

Prodaj kombiniran ŠTEDILNIK - 2 električne, 4 plin, trajno žarečo PEČ GORENJE in RUBIN BANOVIČI ter BOJLER, 50-litrski. Pečnik, Tomšičeva 23, Kranj 5427

Ugodno prodaj komplet samsko SPALNICO. Hafner Ivanka, Ulica 1. avgusta 9, Kranj 5445

TELEVIZOR RR NIŠ s stabilizatorjem in anteno prodaj po zelo ugodni ceni. Golob, C. St. Zagarja 23 5470

Prodaj 12 m BALKONSKE OGRAJE. Naslov v oglasnem oddelku 5471

Prodaj OPEKO modularni blok, 4500 kosov. Praprotnik Franc, Ljubno 76, Podnart 5472

Prodaj KRAVO po izbiri. Poženik 25, Cerklje, Grkman 5473

Ugodno prodaj dolgo belo POROČNO OBLEKO št. 38. Bakovnik, Britof 333 5474

Prodaj nov brivski aparat REMINGTON in v kaseti vgrajeno VIŠINSKO SONCE. Interesenti naj se zglase na naslov: Trontelj Helena, Kranj, Valjavčeva 12 ali na tel. 24-409 5475

Prodaj KRAVO s tretjim telefonom. Strmica 9, Selca 5476

Po ugodni ceni prodaj novo, še zapakirano PEČ na olje EMO. Zgornje Duplje 10 5477

Prodaj PUNTE raznih dolžin, dolge do 10 m, primerne za oder fasade. Naslov v oglasnem oddelku 5478

Prodaj dnevno sobo CEDRELA. Informacije dopoldne na tel. 25-162 int. 57 5479

Prodaj 5 kom. OKEN INLES 120 x 170 z roletami. Naslov v oglasnem oddelku 5480

Prodaj PEČ za centralno kurjavo (brez boilerja), 30.000 kal., TAM STADLER, popolnoma nova, še po stari ceni. Murnik Just, Hrib 9, 64205 Predvor 5481

Dobro ohranjeno DNEVNO OPREMO prodaj po zelo ugodni ceni. Pisk Marija, Kranj, Moša Pijske 15 5482

Prodaj dvodelno OMARO po ugodni ceni. Pešič, Kranj, Nazorjeva 12, stan. 9 5483

Prodaj globok OTROŠKI VOZIČEK, dobro ohranjen. Ferdin, Suška 19, Škofja Loka 5305

vozila

Prodaj motorno KOLO MZ 150 ccm, prevoženih 3000 km, registriran do avgusta 77. Igor Kadunc, Sr. vas 61, Šenčur 5398

Prodaj FIAT 850, karamboliran, prevoženih 55.000 km za ceno 11.000 dinarjev. Ogled pri Peternej Viljem, Bistrica 38, Tržič, od 15. do 18. ure 5450

Prodaj ZASTAVO 750, letnik 1970, ogled dopoldan, tel. 23-763. Stane Bozovičar, Žanova 4, Kranj 5485

Prodaj FIAT 850, letnik 1970. Romih, Lesce, Čopova 7 5486

Prodaj ZASTAVO 750, december 1962 letnik. Krasnič, Gubčeva 5, Kranj 5487

Prodaj VW 1300. Srednja Dobrava 4, Kropa 5488

Prodaj FIAT 1300, dobro ohranjen, registriran do maja 1977. Ponudbe na: Košir, Lesce, tel. 74-015 popoldne 5489

Prodaj ZASTAVO 101, letnik 1976, prevoženih 6000 km. Spodnji Brnik 36 5490

Dobro ohranjen TRAKTOR ZETOR ali DEUTZ 22-30 KM, kupim. Ponudbe s ceno, letom izdelave, delovne ure, pošljite na naslov Petar Janež, Zg. Pirniče 17, Medvode 5490

Prodaj MOPED na 4 prestave (brez izpita). Golnik 6 5491

Prodaj dobro ohranjen VW 1200, letnik 1965 in motor na štiri prestave (brez izpita). Štupar Polde, Britof 282, Kranj 5492

PEUGEOT 403, vozen, neregistriran, prodaj za 6000 din. Ogled od 15. do 16. ure. Brilly, Tomšičeva 24, Kranj 5493

Prodaj ZASTAVO 750, letnik 1971. Debenc Polde, Dorfarje 39, Zabnica 5494

Prodaj RENAULT 4 - katrco, v brezhibnem stanju. Informacije in ogled vozila vsak dan od 15. ure dalje na naslov: Ivan Mubi, Predoslje 118 5495

Izdaja ČP Glas, Kranj, Ulica Moše Pijske 1. Stavak: GP Gorenjski tisk Kranj, tisk: Združeno podjetje Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. - Naslov uredništva in uprava lista: Kranj, Moše Pijske 1. - Tekoči račun pri SDK v Kranju številka 51500-601-12594 - Telefoni: glavni urednik, odgovorni urednik in uprava 23-341, uredništvo 21-835, novinarji 21-860, maloprodajni in naročniški oddelki 23-341. - Naročnina: letna 140 din, polletna 70 din, cena za 1 številko 2 dinarja. - Oproščeno prometnega davka po pristojnem mnenju 421-1/72.

Prodaj enosono traktorsko KIPER PRIKOLICO z zračnimi zavornami, malo rabljeno. Brlec Miha, Zg. Palovče 3, Kamnik 5496

SKODO, letnik 1968 in rezervo motor prodaj. Pivk, Cegelnica 30, Naklo 5497

Prodaj FIAT 124, celega brez motorja ali po delih. Odar Jože, Stara Fužina 200 5498

NSU 1100 prodaj po delih. Naklo 62, Kranj 5511

stanovanja

Oddaj v najem lepo opremljeno SOBO v bloku s televizijo solidnemu izobraženemu moškemu. Po možnosti predplačilo najemnine za eno leto. Naslov v oglasnem oddelku 5499

Mlad par z enim otrokom želi enosobno STANOVANJE ali večjo SOBO za dobo dveh let. M. Antolkovič, Stošičeva 2, Kranj 5500

Dekle išče prazno SOBO ali dva manjša prostora v Kranju ali okolici. Številka tel. 21-962 samo v dopoldanskem času. Naslov v oglasnem oddelku 5501

Dekle išče SOBO v Škofji Loki ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Mirno dekle« 5502

zaposlitve

VAJENCA sprejemem. Ključavničarstvo, Jalen, Huje 23, Kranj 5064

ŠIVILJA s prakso išče zaposlitev. Informacije na tel. 23-596 dopoldan.

Zaposlim KV NATAKARICO s prakso, ali začetnico. Interesentke naj se javijo na naslov ali tel. 50-009. Plača 3000 din, samsko stanovanje zagotovljeno, ostalo po dogovoru. Gostilna LOVEC, Goriče pri Golniku 5504

Sprejem VAJENCA. Kleparstvo Markič Franc, Partizanska 14, Kranj 5505

VAJENCA in VAJENKO sprejemem takoj za KERAMIČNO STROKO. Konjedič Franc, - Andrej, Delavska 39 a, Kranj 5506

Sprejem dva STAVBNA MIZARJA. Nastop službe 20. septembra 1976. Mizarstvo Ovsenik Alojz, Kranj, Jezerska 108 c. 5507

obvestila

KRANJČANI! EKSPRES specializirana čistilnica za preproge in tapise. Kličite po telefonu in obiščite vas doma. Čistim tudi družbenim ustanovam. Bucalo Džuro, tel. 26-912 5344

MIZARJI! Spretnemu mizarstvu popoldanskemu pomočniku (obrtniku) dajem za dve leti nov kombiniran mizarški stroj V NAJEM (marke P. Ledinek). Resni interesi naj se javijo na naslov: Leban Vili, Moše Pijske 13, Kranj, po 19. uri 5345

EKSPRES STROJNO pridem na dom čistiti vse vrste talnih OBLOG (itison, tapison, preproge). Pišite: Gogala Marko, Kidričeva 38, Kranj, ali telefonirajte v popoldanskem času na Senjak, tel. 22-059 5420

Obveščam vse tiste, ki žele na novo LIČATI RADIATORJE ali druge kovinske predmete, da sem na novo odprl ličarsko delavnico. Opravljene storitve so kvalitetnejše zaradi sušenja v sušilni komori. Prevoz predmetov v obe smeri je brezplačen. Ambroz Valent, Kranj, Cirče 21 5421

Sporočamo, da bo PEKARIJA v Šenčurju jutri, 1. septembra, ODPRTA. 5008

Tristična OKREPČEVALNICA »ROŽNIK« na Osolniku bo s 1. septembrom ZAPRTA. 5509

TRIMER GLAVNIK za striženje vas preseneča z zanimivo serijo značk. Profesionalni model in značka stane 40 din - skupaj s poštino plačate ob prevzemu. Interesenti za TRIMER - strugalnik na britvice za čiščenje oken naj pošljejo svoj naslov. TRIMER Zagreb, p. p. 692

dežurni veterinarji

OD 3. DO 10. SEPTEMBRA 1976:

CEPUDER Bogdan, dipl. vet. spec., Kranj, Kajuho-va 23,

telefon 22-994 za občino Kranj;

VODOPIVEC Davorin, dipl. vet., Gorenja vas 186, telefon 68-310

za občino Škofja Loka;

VIDIC Franc, dipl. vet., jesenice, Kosova 9 tel. 81-288

za občino Radovljica in Jesenice.

Centralna dežurna služba tel. 25-779 Kranj.

ostalo

Fant, Gorenje, štirinajstleten, želi SPOZNATI pošteno dekle, staro do trideset let. Poroka ni izključena. Naslov v oglasnem oddelku 5512

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

Zavarovalnica SAVA - PE Kranj

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. dveh zavarovalnih zastopnikov s polnim delovnim časom za nedoločen čas v:

- zastopu 03-205 Šenčur in 03-108 Kranj - Klanec za zavarovanje oseb
- zastopu 03-216 in 3-153 Mavčiče za zavarovanje oseb in premoženja

2. zavarovalnega zastopnika z manj kot polovičnim delovnim časom za določen čas v:

- zastopu 03-115 Kranj za zavarovanje oseb

Posebni delovni pogoji:

zaključena srednja šola ali osemletka; starost najmanj 18 let; posebno veselje za terensko delo in za delo z ljudmi; zaželeno je, da kandidat stanuje v zastopu.

K prošnji za pridobitev lastnosti delavca je treba predložiti zadnje šolsko spričevalo in življenjepis. Prošnje sprejema 8 dni po objavi sektor za splošne, kadrovske in pravne zadeve pri Zavarovalnici SAVA - PE Kranj.

Spet v zapor

Le slaba dva meseca po pogojnem odpustu iz zapora je 24-letni Ante Šipura iz Kotor Varoš spet zagrešil kaznivo dejanje, pri katerem so ga zalotili. V noči na 25. maj letos je v Retečah vlomil v samopostrežno trgovino ABC Veletrgovine Loka in odnesel nekaj denarja ter okoli 100 zavitek cigaret.

Šipura je prestajal zaporno kazen poldrugo leto zapora, na katero je bil obsojen, ker je julija 1974 v Žirovnici skupaj s Sodjo Zoranom skušal oropati pošto. Na vesti pa je imel še dvoje dejanj, tako da je v zaporu prestajal enotno dveletno zaporno kazen. Po pogojnem odpustu tri mesece pred prestano kaznijo je Šipura spet prišel na Gorenjsko. Ko mu je pošel denar, je bil seveda brez sredstev za preživljanje, saj se ni zaposlil. Potikal se je po Škofji Loki in ko mu je v žepu cingljalo le še nekaj drobiža, se je odločil za vlom. Tistega večera je bil malo vinjen, vendar se je vsega dogodka tudi na obravnavi, ki je bila pred okrožnim sodiščem v Kranju, dobro spominjal.

Izgubljena prikolica

Za okoli 45 minut je v četrtek, 26. avgusta, na magistralni cesti na Polici pri Kranju odtrgana prikolica polna gramozja spremeni dvosmerni promet v enosmernega. Voznik tovornjaka s priklopnikom Janko Milharčič (roj. 1940) iz Žej je peljal gramoz proti Ljubljani. Na Polici se mu je priklopnik odpel in postavil pravokotno čez cesto, potem ko so ga zavore avtomatično zaustavile. Voznik je peljal naprej, ne da bi kaj opazil. Šele med Medvodami in Sentvidom je prikolico pogrešil, obrnil in peljal nazaj. Tačas so izgubljeno prikolico, ki na srečo razen prometnega zastoja ni povzročila kaj hujšega, s posebnim vozilom že odstranili s ceste.

Pretep z noži

V soboto, 28. avgusta, okoli 18.30 ure je prišlo do pretepa v skupini, ki je zapuščala prireditveni prostor gostilne Tavčar na Visokem, kjer je imel kolektiv Iskra Reteče zabavo. Prepri je izbruhnil med neznancom in Hajronom Korišikom iz Zg. Pirniče, ki je prijel preko ramen Ano Potrčević iz Dobja. Njen fant, ime še ni znano, se je tej kretjni Hajrona Korišika seveda protivil, le-ta pa ga je udaril po obrazu. Fant od Potrčevićeve je nato z nožem hotel Hajrona Korišika zabosti, vendar so mu to ostali preprečili. Kasneje na avtobusni postaji pa je Hajron Korišik udaril fanta od Potrčevićeve s kolom po glavi, obenem pa so se v pretep z noži vključili še Hajronov brat Musud Korišik in pa brata Bizo in Muhamedin Korač. V bolnišnico so odpeljali Hajrona Korišika z vdom v želodec in vrezninami po telesu, njegovega brata Musuda z vreznino na roki in oba brata Korača prav tako z vrezninami.

nesreče

Nezgoda pri prehitvanju

V petek, 27. avgusta, ob 13.30 se je na Jesenicah pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Karol Polajnar (roj. 1934) iz Kranja je vozil v koloni od Hrušice proti Jesenicam. Ko je pred desnim ovinkom pričel prehitovati neko vozilo, je iz nasprotne smeri pripeljal v osebnem avtomobilu Franc Žnidar (roj. 1936) iz Mojstrane. Oba voznika sta skušala preprečiti nesrečo in sta se umikala, voznika Polajnara pa je pri tem zaneslo v levo in je trčil v Žnidarjev avtomobil. V nesreči je bil huje ranjen voznik Žnidar, laže pa voznik Polajnar in sopotnica Polajnar Olga. Škode na avtomobilih pa je za 30.000 din.

Trčil v tovornjak

V soboto, 28. avgusta, ob 20.20 se je na lokalni cesti v Loki pri Tržiču pripetila huda prometna nesreča. Voznik kolesa z motorjem Milan Dobre (roj. 1954) iz Kovorja je pripeljal iz smeri Bistrice in trčil v tovornjak, ki ga je neosvetljenega kake 1,40 m od roba vozišča parkiral delno na cesti Jurij Zupan (roj. 1947) iz Retenja. Voznik Dobre je pripeljal z neprimerno hitrostjo in je trčil v zadnji del tovornjaka tako hudo, da je zaradi poškodb dan kasneje v ljubljanski bolnišnici umrl.

Prevrnjen tovornjak

V soboto, 28. avgusta, ob 20.15 se je zgodila nesreča v križišču magistralne ceste z lokalno cesto v Žirovnici. Voznik osebnega avtomobila Miroslav Kovač (roj. 1952) iz Lesc je zavijal z magistralne ceste v Žirovnico in nato takoj ustavil, da bi sopotnik izstopil. Za njim je zavijal tudi tovornjak, ki ga je vozil Jože Maurer (roj. 1952) iz Breznice v prekratki varnostni razdalji. Tovornjak je, da ne bi trčil v stoječi avtomobil, odvil v levo, pri tem pa se je prevrnil na bočno stran,avor - železni okviri za vrata - pa so padli na osebni avtomobil. V nesreči ni bil nihče ranjen, škode na vozilih pa je za 30.000 din.

Otrok pred avto

V soboto, 28. avgusta, ob 9.50 se je na Cesti JLA v Kranju pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Sefko Gegić (roj. 1940) iz Škofje Loke je vozil od Kokrice proti centru mesta. Pri hiši št. 22 na Cesti JLA mu je z leve strani prečkal cesto pred vozilom 9-letni kolesar Zdravko Hlebec s Kokrice. Avtomobil je dečka zadel, tako da je Zdravko hudo ranjen obležal in so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi moža, očeta, brata, starega ata in strica

Gregorja Belca st. iz Zg. Bitnja

se iskreno zahvaljujemo vsem znancem, prijateljem, ki ste nam v težkem trenutku stali ob strani in nam izrekli sožalje, poklonili venci in cvetje. Hvala predsedniku ZB za poslovilne besede ob odprtem grobu, društvu upokojencev, SZDL in OZB Bitnja, sodelavcem tovarne Iskra, Tekstilindusa in Save, obrat 3. Posebna hvala družini Ušeničnik in ostalim sosedom.

Prav vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: žena Ivanka, sin Gregor, hčerki Tinca in Zofka z družinami.

Kranj, Zg. Bitnja, 26. avgusta 1976

ZAHVALA

Ob težki, dolgi bolezni nas je prerano zapustil naš dobri mož, oče, stari oče, brat in stric

Ivan Gorjanc mizar v pokoju

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem, za podarjene venci in cvetje za izrečena sožalja in vsem, ki so se od njega poslovili v tako velikem številu. Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku, zvonarjem, tovarni IBI, pevcem, upokojencem in vsem ostalim.

Žalujoci: žena Ana, sinova Ivan, Štefan ter hčerka Ani z družinami.

Kranj, 27. avgusta 1976

Atletsko prvenstvo SRS za starejše mladince

Poprečni rezultati in slaba udeležba

Kranj — Stadion Stanka Mlakarja je bil med zadnjim vikendom prizorišče letošnjega posamičnega atletskega prvenstva SRS za starejše mladince in mladinke. V obeh kategorijah se je za republiške naslove v Kranju potegovalo 113 tekmovalcev iz 14 slovenskih atletskih kolektivov. Udeležba je sicer slabša kot pa jo je pričakoval organizator AK Triglav. Norme za nastop na tem prvenstvu so bile za razmere slovenske atletike le previsoke. Žal pa smo pričeli se ene ugotovitve. Skoraj vse slovenske atletske ekipe pestijo težke finančne razmere, zato vsi klubi na tekmovanja pošiljajo le tiste, od katerih pričakujejo dober rezultat, ki pa je pogojen še z uspehi.

V poplavi poprečnih rezultatov so se med to slovensko mladinsko atletsko družino dobro držali tudi domači predstavniki Leban, Cvetkovič, Stare, Kurnik, Pečenko ter Pogačnikova in drugi.

Rezultati — drugi dan: mladinci — 200 m: 1. Keržan (Olimpija) 22,3; 2. Stare (Triglav) 22,6; 3. Martelanc (Nova Gorica) 23,1; 800 m: 1. Mušinovič (Olimpija) 1:58,8; 2. Božnik (Triglav) 1:59,5; 3. Plavšak (Kladivar) 2:00,4; 5000 m: 1. Smole (Olimpija) 16:36,5; 3. Leban (Triglav) 16:46,9; 3. Gaber (Kladivar) 16:50,7; 400 m ovire: 1. Krizman (Novo mesto) 59,5; 2. Škof (Olimpija) 59,8; 3. Zoren (Nova Gorica) 1:04,9; 2000 m ovire: 1. Petercel (Pomurje) 6:16,8; 2. Štruc (KAK) 6:24,0; 3. Lampret (Velenje) 6:28,4; 4 x 400 m: 1. Olimpija 3:27,0; 2. Kladivar 3:29,8; 3. Triglav 3:31,0; hoja 10 km:

Šah Vodi Nikolič

Na prvenstvu slovenskih prvokategorikov, ki se te dni odvijajo v Lescah, igra dvajset šahistov prve kategorije. Na turnirju igrajo kar po štirje člani ŠD Lesce in ŠD Kranj in tri predstavniki ŠD Svoboda Stožice. Na turnirju pa imajo svoje predstavnike še naslednja društva: SS Zvezde slepih Kranj, SK Nanos Postojna, SD Jesenice, SD Trzin, SD Velenje, SK Borovnica, SD Radovljica in SK Branik Maribor.

Turnir se igra po švicarskem sistemu, devet kol, naslov mojstrskega kandidata pa bo osvojil zmagovalec in igralci, ki bodo osvojili sedem točk.

Po tretjem kolu se je na vrhu znašel Stanko Nikolič, ki sicer ni prikazal najboljšo igro, je pa edini igralec, ki še ni oddal niti pol točke. Nikolič sledi Šifer z dvema točkama in pol, dve točki pa ima več igralcev, med njimi tudi favorizirani Deželak, Hribar in Harinski. L. Mazi

Kmetijsko živilski kombinat Kranj v Kranju, Cesta JLA 2 — z n.sol.o.

Odbor za medsebojna razmerja TOZD Komerčialni servis Kranj

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. delovodje kooperacijske proizvodnje in kooperacijskih skladišč
2. knjigovodje kooperacijske proizvodnje
3. skladiščnika kooperacijske proizvodnje
4. administrativno-komercialnega referenta za zastopstva in konsignacije (za določen čas — nadomeščanje odsotne delavke za čas bolezni in porodniškega dopusta)

Poleg z zakonom določenih pogojev za delo se zahtevajo še naslednji posebni pogoji:

Pod 1.: višja ali srednja šola kmetijske, strojne ali organizacijske smeri z 2- oziroma 3-letnimi delovnimi izkušnjami v proizvodnji kmetijske mehanizacije, izpit iz varstva pri delu, smisel za komuniciranje, kooperativnost, sposobnost presojanja lastnih odločitev;

Pod 2.: srednja ali poklicna šola ekonomske ali administrativne smeri z 2- oziroma 3-letnimi delovnimi izkušnjami na podobnem delu, smisel za obračunavanje, iniciativnost, vztrajnost, natančnost in samostojnost pri delu;

Pod 3.: VK delavec kovinske ali trgovske tehnične stroke z 1-letnimi delovnimi izkušnjami na enakem ali podobnem delu, tečaj za skladiščnike, vozniško dovoljenje F kategorije, izpit iz varstva pri delu, smisel za red v skladišču;

Pod 4.: srednja šola ekonomske ali kmetijske smeri z 2-letnimi delovnimi izkušnjami na delovnih mestih zunanjetrgovinske dejavnosti, pasivno znanje nemškega jezika, obvladanje strojepisja in smisel za komuniciranje ter sodelovanje.

Na vseh delovnih mestih je uvedeno poskusno delo v času od 1 do 3 mesecev. Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru.

Pismene prošnje z dokazili o strokovnosti in opisom dosedanjega dela sprejema splošno kadrovskega sektor KŽK Kranj, v Kranju, Cesta JLA 2 v 10 dneh od objave.

Grafično podjetje

Gorenjski tisk Kranj

razpisuje prosto delovno mesto

knjigovodja osebnih dohodkov II.

Pogoj za sprejem: končana srednja ekonomska šola, zaželena pa je tudi praksa.

Prijave oddajte v tajništvo podjetja GP Gorenjski tisk Kranj Ul. Moše Pijadeja 1, do vključno 10. septembra 1976.

Ropret drugi, Valenčič tretji

V soboto so nekdanji tekmovalci in dolgoletni kolesarski delavci pripravili 11. kolesarsko dirko za nagrado veteranov, ki velja tudi v točkovanju za Zlato kolo. Start za člane je bil v Logatcu z obratom v Kobaridu, za mladince pa na Vrhnikih in obratom v Idriji, cilj pa za vse na Vrhnikih. Na startu so bili skoraj vsi najboljši jugoslovanski kolesarji, med katerimi so bili tudi vsi vodilni v točkovanju za Zlato kolo: Frelj (Rog), Ropret (Sava) in Bobovčan (Zagreb M.C.). Zelo zanimive dirke je na žalost občasno motil dež, tako da je mokro in spolzko cestnišče močno redčilo vrste tekmovalcev. K sreči ni bilo hušjih padcev, zato pa izredno veliko dela za mehanike. Tako je na primer Kraker kar dvakrat menjal kolo, Koželju pa je ob padcu kolo ušlo kakih 20 metrov globoko v kanjon reke Idrijce. Sicer pa so bile dirke v vseh kategorijah podobne. Padci so redčili skupino, dirke pa so najmočnejši odločali v vzponu od Idrije proti Godovcu in seveda v sprintu.

Rezultati — mlajši mladinci: 1. Kušar (Partizan Dol), 5. Beton (Sava); **starejši mladinci:** 1. Sekić (Siporec Pula), 11. Kozjek (Sava); **člani:** 1. Bobovčan (Zagreb M.C.), 2. Ropret, 3. Valenčič (oba Sava), 4. Pleško (Astra), 5. Frelj (Rog), 8. Kraker (Sava).

F. Jelovčan

V finalu Preddvor in Jelovica

Jutri in v četrtek bodo na Gorenjskem zaključne tekme letošnjega pokalnega rokometnega tekmovalstva. V sredo bo polfinalna moška tekma Duplje: Predvor ob 19. uri, v četrtek ob 16. uri pa se bosta v Šk. Loki pomerila Jelovica in Sava. V ženskem tekmovalstvu pa bo na sporedu finalno srečanje, ki bo danes ob 17.30 med ekipama Predvora in Jelovice.

J. Kuhar

Pionirji Save A prvi

Kranj — Na igriščih stadiona Stanka Mlakarja in NK Save v Strazišču je bil letošnji nogometni pionirski turnir Kranj 76. Za letošnjo najboljšo pionirsko nogometno vrsto se je potegovalo šest moštev: Sava A, Sava B, Senčur, Korotan, Primskovo in Naklo.

Po predtekmovalnih v dveh skupinah so v prvi imeli največ uspeha nogometaši Save A, ki so nato v finalni tekmi za prvo mesto premagali Naklo, v drugi pa so se odlikovali pionirji Nakla.

Izidi: predtekmovalje — skupina A: Senčur: Korotan 1:3, Sava A: Senčur 6:0, Sava A: Korotan 3:2; skupina B: Primskovo: Naklo 0:3, Sava B: Primskovo 2:0, Naklo: Sava B 2:0; finale: Sava B: Korotan 1:6, Sava A (Zupanec, Jagodic, Bajec, Mihelič, Belenčič, Horvat, Bohneč, Bizjak, Pintar, Poredoš, Hafnar): Naklo 8:0.

Vrstni red: 1. Sava A, 2. Naklo, 3. Korotan, 4. Sava B, 5. Senčur, 6. Primskovo. —dh

Globočnik tretji v ZRN

Štiričlanska pionirska ekipa smučarskih skakalcev Triglava je v soboto nastopila na mednarodnem tekmovalju v Reit im Winkl v ZRN. Nastopilo je 60 skakalcev iz Avstrije, ZRN in Jugoslavije. Kranjski pionirji so se odlično uvrstili, saj je Bojan Globočnik zasedel 3. mesto, na 4. mesto se je uvrstil Leon Bevc, 5. pa je bil Andrej Ropret. Tržičani so se pojavili tudi nad Tamarijem. Preplezali so smeri Golob—Juvan v Zadnji Mojstrovki in Aschbrenner v Travniku. Smeri sedita v peto do šesto težavnostno stopnjo. Obenem je bilo premaganih še par drugih lažjih smeri. Kazen tega so preplezali krušljivo steno Frdmanih polje, Sinkovo smer, Poldacevo smer in Skalaško smer. Dve navezi sta obiskali Zahodne Julijce in dosegli pomembna vzpona v 800-metrski steni Vevnice z italijanskimi strani. Smer Steber in Direktna smer sta ocenjeni s 6-A2 in s 6-A1. Hkrati sta bili to tudi prvi jugoslovanski ponovitvi.

Tudi v severni steni Triglava so dosegli Tržičani lepe uspehe. Ponovili so smer Helba, preplezali smer Kunaver—Drašler in bili uspešni v Čopovem stebri. Zanimivo je, da sta smer Kunaver—Drašler premagala prijatelja iz lanske odprave na Makalu Stane Srečnik iz Tržiča in Marjan Manfreda iz Ljubljane.

To so le najpomembnejši vzponi tržičkih alpinistov. Sicer pa je skupno število težjih vzponov že doseglo 375. Za tako plodno delo imajo največ zaslug dobra organizacija odseka in izredno aktivni člani, med katerimi kaže omeniti še posebej člana odprave na Makalu Lončarja in Srečnika, razen njih pa Benceta, Berganta, Frantarja, Markiča, Groša, Zupančiča, Tomazina, Perka in druge člane odseka. M. Kersnik

Uspešni tržiški alpinisti

Tržič — Člani alpinističnega odseka Platinjskega društva Tržič so letos dosegli lepe uspehe. V severni steni Debele peči v Krni so preplezali Sekločovo smer (6. težavnostna stopnja). V Grossglocknerju premagali Palavčinijev ozekih, severni stebri v Košutnikovem turnu pa so premagali z avstrijske strani. Tržičani so se pojavili tudi nad Tamarijem. Preplezali so smeri Golob—Juvan v Zadnji Mojstrovki in Aschbrenner v Travniku. Smeri sedita v peto do šesto težavnostno stopnjo. Obenem je bilo premaganih še par drugih lažjih smeri. Kazen tega so preplezali krušljivo steno Frdmanih polje, Sinkovo smer, Poldacevo smer in Skalaško smer. Dve navezi sta obiskali Zahodne Julijce in dosegli pomembna vzpona v 800-metrski steni Vevnice z italijanskimi strani. Smer Steber in Direktna smer sta ocenjeni s 6-A2 in s 6-A1. Hkrati sta bili to tudi prvi jugoslovanski ponovitvi.

Tudi v severni steni Triglava so dosegli Tržičani lepe uspehe. Ponovili so smer Helba, preplezali smer Kunaver—Drašler in bili uspešni v Čopovem stebri. Zanimivo je, da sta smer Kunaver—Drašler premagala prijatelja iz lanske odprave na Makalu Stane Srečnik iz Tržiča in Marjan Manfreda iz Ljubljane.

To so le najpomembnejši vzponi tržičkih alpinistov. Sicer pa je skupno število težjih vzponov že doseglo 375. Za tako plodno delo imajo največ zaslug dobra organizacija odseka in izredno aktivni člani, med katerimi kaže omeniti še posebej člana odprave na Makalu Lončarja in Srečnika, razen njih pa Benceta, Berganta, Frantarja, Markiča, Groša, Zupančiča, Tomazina, Perka in druge člane odseka. M. Kersnik

KOKRICA — Nedeljsko popoldne je bilo za Kokričane in okoličane spet nogometni praznik. V »ta pravem« ter »velikem« nogometnem derbiju sta se srečali namreč ekipi poročenih in samskih. Po razburjivi in na čase ostri igri, vročehrne ženske obeh moštev je miril sodnik Gros iz Kranja, so zmagala »ta ledika« s 7:5. Na našem posnetku je moštvo zmagovalk. (-dh) Foto: F. Perdan

Kolesarski veterani na Beli

Kranj — Kolesarska sekcija SD Kokrica je bila na cesti Zg. Bela—Preddvor—Zg. Bela organizatorica letošnjega slovenskega prvenstva za veterane in turiste. V konkurenci pionirjev, turistov in veteranov, ki so nastopili v štirih starostnih skupinah, je nastopilo nad 40 kolesarjev iz osmih slovenskih klubov. Med vso to pisano družino naših kolesarjev so tokrat nastopili tudi gostje iz tržaškega kolesarskega kluba Adria. Tekmovali so v kategoriji veteranov, toda njihove uvrstitve so štele le za nagrade.

Rezultati — pionirji do 10. let: 1. Behtar, 2. A. Hvasi, 3. Lea Dežman (vsi Sava-Kokrica), od 10. do 14. let: 1. Urbanc, 2. Maren, Žun (vsi Sava-Kokrica); **mladinci-turisti:** 1. Podbešek (Krško), 2. Pogačar (Astra), 3. Derling (Sava-Kokrica), člani: 1. Kolenc (Rog), 2. Kavaš (Belintini), 3. S. Podbešek (Krško); **veterani-skupina A:** 1. Hvasi, 2. Tulipan (oba Sava—Kokrica), 3. Gliha (Grosuplje); **skupina B:** 1. Marišič (Trst), 2. B. Dežman, 3. A. Dežman (oba Sava-Kokrica), 4. Roner (Branik); **skupina C:** 1. Bonano (Trst), 2. Plestenjak (Sava-Kokrica), 3. Perne (Grosuplje), 4. Herlec (Rog); **skupina D:** 1. Maver (Trst), 2. Fajdiga (Branik), 3. Ropret (Sava-Kokrica).

Prehodni pokal, darilo KS Kokrica, je osvojila ekipa Save-Kokrica. —dh

II. zvezna vaterpolska liga Triglav: Solaris 12:13

Kranj — II. ZVL Triglav: Solaris 12:13 (4:3, 3:4, 1:1, 4:5), letni bazen, gledalcev 300, sodnik Klarič (Split).

Strelici: 0:1 Djurdjevič (Z. Malavašič, Kodek), 1:1 Balderman (Velikanje), 1:2 Juraga,

Triglav: SAK 2:1 (1:1)

Kranj — Stadion Stanka Mlakarja, prijateljska tekma, gledalcev 100, sodnik Prigora (Kranj).

Strelici: Djurdjevič in Zupančič za Triglav, za SAK pa Hogel.

TRIGLAV: Eljon, Dulič, Valant, Kordež, Krnič, Česen, Svetelj, Mrak, Štular, Djurdjevič, Jakovc, Zupančič.

SAK: Beton, Lipuš, Hribar, Pandel, Prusnik, Blatnik, Blais I, Febel, Hogel, Blais II, Worsisicht.

Kranjski Triglav je v nedeljo gostil celovski slovenski atletski klub, ki so mu pred tednom dni v Celovcu odpovedali gostoljubje na centralnem stadionu. V enakovrednem prvem delu so v drugem domačini le uspešni, da so si z golom Zupančiča zagotovili zmago.

TRIGLAV: ZAGORJE 3:2 (0:2)

Kranj — Stadion Stanka Mlakarja, prijateljska tekma veteranov, gledalcev 200, sodnik Bradaška (Kranj).

Strelici za Triglav: Gošče 2, Jan 1, za Zagorje pa Ojsteršek in Mitič.

Triglav: Brezar, J. Štular, Rekar, Srakar, Česen, Perkovič, I. Brezar, M. Brezar, Norčič, F. Štular, Jan, Gošče in Ječnik.

Zagorje: Očepček, Taškar, Starc, M. Forte, Boktnar, Mitič, Ojsteršek, L. Forte, Prosenec, Zlokar, Bantan, Grabljevič, Gruič.

Gostje iz Zagorja so v prvem delu sicer povedli z dvema goloma prednosti. Toda kranjski veterani iz »zlate« dobe Korotana so v nadaljevanju dali vse od sebe in z dobro igro premagali borbeno goste. —dh

Občinsko prvenstvo Radovljice v plavanju

Na kopališču v Radovljici je bilo v četrtek, 26. avgusta, odprto prvenstvo občine Radovljice v plavanju. Poleg tekmovalcev domačega kluba so sodelovali še plavalci z Jesenic in Kroppe. Organizatorja tekmovalstva, ki se ga je udeležilo čez 60 plavalcev, sta bila plavalni klub Radovljica in ZTKO Radovljica.

Rezultati: 50 m delfin članice: 1. Korošec (Jes.) 44,3; 50 m delfin člani: 1. Globočnik (Rad.) 32,8; 2. Artiček (R) 33,0; 3. Kržišnik (J) 33,2; 50 m hrbtno mladinci: 1. Koren (J) 35,3; 50 m hrbtno članice: 1. Korošec (J) 44,2; 100 m hrbtno člani: 1. Ključanin (J) 1:39,1; 50 m prsno pionirke: 1. Jovan (R) 39,4; 2. Ambrožič (R) 43,2; 3. Ivnik (R) 44,2; 50 m kravl članice: 1. Korošec (J) 34,6; 2. Krivec (J) 53,9; 100 m kravl člani: 1. Globočnik (R) 1:05,6; 2. Zrime (R) 1:14,1; 3. Artiček (R) 1:14,8; 50 m kravl pionirke: 1. Jovan (R) 34,5; 2. Ambrožič (R) 35,1; 3. Ažman (R)

35,3; 50 m kravl pionirji: 1. Jug (R) 33,3; 2. Hafner (Kropa) 34,3; 3. Jug (R) 34,5; 50 m kravl mladinci: 1. Jovan (R) 33,3; 2. Gregorič (R) 34,7; 3. Koren (J) 45,7; 50 m prsno pionirji: 1. Remec (R) 40,4; 2. Medić (J) 44,5; 3. Jug (R) 44,7; 50 m prsno mladinci: 1. Jovan (R) 40,9; 2. Koren (J) 41,4; 3. Gregorič (R) 43,6; 100 m prsno članice: 1. Korošec (J) 1:49,6; 100 m prsno člani: 1. Globočnik (R) 1:19,5; 2. Artiček (R) 1:23,7; 3. Ravnikar (J) 1:30,3; 4 X 50 m prosto moški: 1. Radovljica I 2:04,5; 2. Jesenice 2:07,7; 3. Radovljica II 2:23,4; 4 X 50 m prosto ženske: 1. Radovljica 2:27,5; 2. Jesenice 3:39,2.

V ekipnem tekmovalju je zmagal PK Radovljica z 89 točkami, drugi je PK Jesenice 68 točk, tretji SD Plamen Kropa 4 točke.

M. Fagančič

Gorenjska nogometna liga — člani

I. kolo: 4. septembra
Bohinj: Lesce, Sava: Alpes, Korotan: Jesenice, Naklo: Triglav, Alpes: Bled, Senčur: Tržič.

II. kolo: 11. septembra
Lesce: Tržič, Bled: Senčur, Triglav: Alpes, Jesenice: Naklo, LTH: Korotan, Bohinj: Sava.

III. kolo: 18. septembra
Sava: Lesce, Korotan: Bohinj, Naklo: LTH, Alpes: Jesenice, Senčur: Triglav, Tržič: Bled.

IV. kolo: 23. septembra
Lesce: Bled, Triglav: Tržič, Jesenice: Senčur, LTH: Alpes, Bohinj: Naklo, Sava: Korotan.

V. kolo: 2. oktobra
Korotan: Lesce, Naklo: Sava, Alpes: Bohinj, Senčur: LTH, Tržič: Jesenice, Bled: Triglav.

VI. kolo: 9. oktobra
Lesce: Triglav, Jesenice: Bled, LTH: Tržič,

Bohinj: Senčur, Sava: Alpes, Korotan: Naklo.

VII. kolo: 16. oktobra
Naklo: Lesce, Alpes: Korotan, Senčur: Sava, Tržič: Bohinj, Bled: LTH, Triglav: Jesenice.

VIII. kolo: 23. oktobra
Lesce: Jesenice, LTH: Triglav, Bohinj: Bled, Sava: Tržič, Korotan: Senčur, Naklo: Alpes.

IX. kolo: 30. oktobra
Alpes: Lesce, Senčur: Naklo, Tržič: Korotan, Bled: Sava, Triglav: Bohinj, Jesenice: LTH.

X. kolo: 7. novembra
Lesce: LTH, Bohinj: Jesenice, Sava: Triglav, Korotan: Bled, Naklo: Tržič, Alpes: Senčur.

XI. kolo: 14. novembra
Senčur: Lesce, Tržič: Alpes, Bled: Naklo, Triglav: Korotan, Jesenice: Sava, LTH: Bohinj.

Glas je povabil na izlet 45 gorenjskih pismonoš. In fantje v poštarških uniformah so bili na snidenju z Glasovci zares zadovoljni.

Gorenjski pismonoše v »deželici sonca in grozdja«

Glas je povabil na izlet 45 gorenjskih pismonoš – Čudoviti vtisi z Muljave, Žužemberka, Novega mesta in Podsmreke – Nekateri pismonoše raznašajo tudi po 200 izvodov našega časopisa – »Naš poklic je težak, a lep,« zatrjujejo vsi hkrati

Lepo je bilo! Zares lepo je bilo na našem sobotnem izletu z gorenjskimi pismonoši, sami se imenujejo kar »raznašalni tehniki«, po lepi dolenski pokrajini, po »deželici sonca in grozdja«. Grozdja sicer še ni bilo, grozdje prav zdaj zori, zato pa smo imeli toliko več sonca.

Ob sedmih smo se zbrali pred hotelom Creina v Kranju. Petinštiride-

set pismonoš z Gorenjske, naš glavni urednik Igor Slavec, vodja Glasove uprave Danica Dolenc, fotoreporter Franc Perdan in avtor pričujočega zapisa. Za začetek smo »srknili« vsak požirek »ta krepkega« nekaj minut kasneje pa je šofer Alpetoura Franc Mezek že zavijugal proti Ljubljani in naprej proti Dolenjski. Malo pred Ljubljano, na medvo-

škem klancu, smo se spustili v poznano ljubljansko meglo, toda malo kasneje nas je »pozdravilo« sonce. Takrat je bilo vzdušje v avtobusu že zares čudovito. Nekateri fantje in možje, treba je povedati, da so že Kranjčani ob našem odhodu občudovali postavne poštarje v uniformah in si najbrž mislili, da tisti dan pošte najbrž sploh ne bodo dobili, toda za to res ni bilo skrbi, saj je vsakdo dobil zamenjavo, so se med seboj že poznali. Pa tudi nova poznanstva so se začela sklepati.

Naš prvi postanek je bil na Muljavi. Tu smo si ogledali Jurčičevo rojstno hišo, rojstno hišo pisatelja in avtorja Desetega brata, Sosedovega sina, Domna in še številnih drugih povesti, Krjavljevo koč in lepo vasio Muljavo. Obrščakova gostilna je bila zaradi prenavljanja žal zaprta. Toda nič ne de! Malico, izdatno malico, smo imeli s sabo, s hladnim pivom pa smo se oskrbeli v bližnji trgovini.

Pri veličastnem spomeniku padlim borcem v Žužemberku je bila večina naših izletnikov prvič. Zato so prav vse pismonoše z zanimanjem prisluhnili pripovedi predstavnika krajevne organizacije ZZB NOV, ki je spregovoril o strašnih dogodkih, ki so se med zadnjo vojno viro odigrali na tem področju, o grozotnih pokolih, o strahotnih mučenjih domačinov, nazadnje pa še o povojni obnovi Žužemberka. Vprašanj, zanimivih vprašanj s strani »naših« pismonoš zlepa ni bilo konec.

Po ogledu muzeja in »Dolenjske galerije« v Novem mestu so se kajpak začeli oglašati tudi želodci. Zato smo malo po poldnevu zavili v novomeško gostilno »Na bregu« in se izdatno »podprli« za nadaljnje »napore«. Gojenke gostinske šole iz Novega mesta so nam pripravile zares izdatno kosilo. Postreženi smo bili neverjetno hitro. Seveda pa pri izdatnem opoldanskem obroku ni manjkalo tudi dobrega vina – pravega dolenjskega cvička. Razpoloženje se je stopnjevalo iz minute v minuto. Oglašila se je harmonika, zadonela je lepa slovenska pesem...

Oglasili smo se še v gradu Podsmreka, kjer ima slovenski etnografski muzej odprto stalno razstavo izdelkov iz keramike. Tu si je marsikdo kupil kak spominček, darilo za ženo, za svoje sorodnike. To je bilo že v poznem popoldnevu. Čas nas je že priganjal. Kajti nekateri so imeli do doma še dolgo pot, morali so priti še do Kranjske gore, Bohinja, Jesenic ali Poljanske doline. Zato je bil postanek v gostilni »Aleš« na Bregu pri Kranju zadnji na naši poti. Tu smo se z našimi gosti poslovili kot prijatelji, kot z najboljšimi prijatelji, kot je že na začetku naše poti poudaril naš glavni urednik Igor Slavec. Kajti gorenjski pismonoše ob torkih in petkih, na Gorenjskem pa je okrog 130 pismonoš, raznosijo prek 16.000 izvodov našega časopisa.

Prav presenečeni smo bili nad vašim povabilom, so mi zatrjevali vsi pismonoše. Nas boste še kdaj povabili? Bomo! Zagotovo bomo! Tako smo se odločili v našem uredništvu. Prihodnje leto pride na vrsto nova skupina, nato še ena, in najkasneje čez tri leta se snidemo spet mi! Prav, kajne?

»Zares smo presenečeni nad vašim povabilom,« je dejal ob koncu izleta predstavnik podjetja za PTT promet iz Kranja, referent za poštno in dostavno službo Milan Goričan. »Tudi mi se bomo potrudili, da boste zadovoljni z našimi uslugami!«

Besedilo: J. Govekar
Slike: F. Perdan

Gorenjski pismonoše so si ogledali tudi Krjavljevo koč na Muljavi.

Obisk pri spomeniku padlim borcem v Žužemberku.

Veselo razpoloženje pri kosilu v restavraciji »Na bregu« v Novem mestu.

Pozdravi za domače...

Karel in Jože Smodila sta brata. In oba sta poštarja. Jože od leta 1940, njegov brat Karel pa od leta 1945. »Prehodišla sva vseh dvaindvajset »rajnov«, ki jih ima kranjska pošta,« pravita, »zdaj pa že nekaj časa raznašava pošto po mestu. Vsak dan nas čaka kako »presenečenje«,« je dejal Jože. »Jaz sem, denimo, pred nedavnim zaradi izklopa elektrike v eni od stolpnih morali med nadstropji prebiti v dvigalu kar 35 minut.«

Pismonoše iz Poljanske doline nimajo lahkega dela. Področje škojeloške občine je namreč izredno razgibano in hribovito. Toda Sovodenjčani, Žirovci, Gorenjevaščani in Poljanci dostavljajo pošto v vsakem vremenu: v dežju, snegu, mrazu...

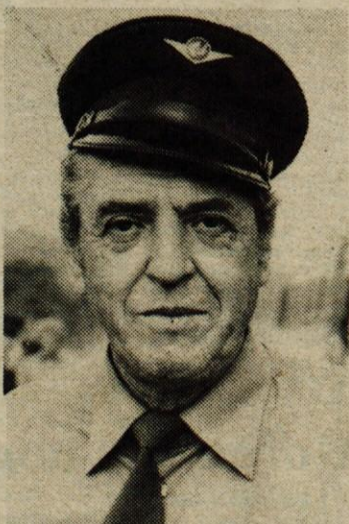
Pavel Završnik iz Nakla: »Dvaindvajset let mi je, na pošti pa sem zaposlen od leta 1971. Veselil me je ta poklic. Pošto raznašam s pošte v Podnartu do Ljubna, Praproš, Bobove, Brda, Posavca, Otoč in Zaloš. Vsak torek in petek raznosim okrog 150 Glasov. Moje prevozno sredstvo je kolo. Moram pa reči, da sem s službo zares zadovoljen. No, edino od časa do časa me ugrizne kak pes.«

Jože Treven: »Petnajst let sem prismonoša. Pošto raznašam po Stražišču. Moram reči, da leta kar hitro minevajo. O, tudi moji sovražniki so psi. Pred nedavnim me je, recimo, zagrabila pasja mrcina in gospodinja, ki je to videla, je skoraj dobila živčni zlom. Jaz pa sem se smejal. Moja torba je še posebno težka ob torkih in petkih. Takrat namreč raznosim blizu 200 Glasov.«

Martin Dijak iz Radovljice: »Na pošti sem se zaposlil v začetku leta 1949. Bohinjec sem, toda že v mladih letih sem se preselil v Radovljico. Pošto sem raznašal po različnih področjih, zadnja leta pa so mi zaupali ožje področje mesta. Veste, v leta prihajam. Sedemindesetdeset jih bom imel v jeseni. Še tri leta bom delal potem pa grem v pokoj. S službo sem zadovoljen, le stopnice v stolpnicih me že nekoliko »dajejo«. Pa popoldanske »izterjave« pri ljudeh, ki so dopoldne v službi, so mi nekoliko odveč.«

Franc Mencinger: »Aprila pred štiridesetimi leti sem se zaposlil na pošti. Vsa leta sem ostal »vest« Jesenicam. Zdaj sem sicer že upokojen, vendar sem še vedno pismonoša. Preveč težko bi se ločil od dela, ki ga opravljam že tako dolgo. Nekdaj je bilo delo na pošti veliko težje. Tudi Glas smo morali, denimo, še sami ravnati preden smo jih raznosili. Moram reči, da imajo ljudje Glas radi. Zato sem pridobil že veliko novih naročnikov. In gorje, če kdaj kdo od naročnikov Glasa po pomoti slučajno ne dobi. Takrat ga raje kupim v trafiki in ga prinesem naslovniku.«